

Marina ADAMOVIĆ

THE REST OF 2.

Nova POETIKA
Beograd 2013.

ISBN 978-86-6317

ONLINEBOOK-2013-002

THE REST OF 2.

Marina Adamović

Izdavač

IA Nova POETIKA
Milentija Popovića 32A/15
Novi Beograd - Beograd
Telefon: +381 61 720 62 70

Za izdavača

Milomir Bata Cvetković

Glavni i odgovorni urednik

Andreja Paunović

Prelom i korektura

Milomir Bata Cvetković
Maja Klisinski

Dizajn

Milomir Bata Cvetković

Tehnički urednik

Zorica Milinović

Tiraž

Neograničen - ONLINEBOOK

Produkcija

Nova POETIKA - Beograd

www.novapoetika.com
bazapoetika@gmail.com

Marina Adamović

THE REST OF 2.

THE REST OF 2.

jedinstveno i kapitalno delo Marine Adamović
(predgovor izdavača je preuzet iz prethodnog idanja)

Čast mi je da, kao priređivač i izdavač drugog dela ovog kapitalnog i jedinstvenog idanja, mogu izraziti zadovoljstvo i sreću što sam “odabran” za izdavača i promotera lirike Marine Adamović!

Posebna mi je čast što mogu da predstavim, posle dve objavljene knjige (CURRICULUM VITAE I PSIHODELIJA MINIJATURE) najobimnije i najoriginalnije pesničko štivo, na koje sam naišao u poslednjih nekoliko godina, baveći se ovim sumanutim zanatom, što nova knjiga THE REST OF 2, kao nastavak knjige THE REST OF 1, izvesno jeste...

Kuriozitet ovog izdanja je i odluka autorke da knjiga bude, nesebično, publikovana kao digitalno izdanje, u PDF I flip-book opciji, na poklon čitaocima, kako bi delo moglo biti dostupno besplatno i lako, široj čitalačkoj publici. Izdanje će, ovih dana, biti katalogizovano (dobiće isbn i cip), tako da je zvanično, a ne “divlje” poput mnogih koja se mogu naći na internetu. Dakle, još jedan dokaz “ovovremenosti” dela i poštenog, čistog i realnog prezentacijskog pristupa...

U eri skribomanije, lirskog neukusa, premalog znanja i prepisivačke neoriginalnosti, pred sobom imamo delo JEDINOJ hiperproduktivnog liričara, koji osobenošću i snagom svojih “izlomljenih” stihova (zar se često i sami ne osećamo *izlomljeno*?) ne oscilira kvalitetom pesama i čija je “svaka izrečena” sadržajno jaka i neponovljiva...

U “aritmičnosti” i često namernoj disharmoniji i anarhičnosti (zar se često i sami ne osećamo *aritmično, disharmonično i anarhično*?) Marininih pesama i songova, autorka oslikava SVOJE vreme i ne beži u iluzionističko metaforisanje i ispraznost (prilagođenu skribonaskoj modi tzv. modernih i postmodernih pesnika)...

THE REST OF 1. – Marina Adamović – LIRIKA – the end

Često odsustvo “logičkog uvida” u Marininu liriku nikako nije nedostatak, već prednost za *razumevanje* njene poezije, jer autorka vlada *zanatom*, što je takođe retkost kod domaćih autora poezije. Na opštu žalost, mnogi liričari ne nalaze za shodno da se zanatom pozabave ozbiljnije, pa im je džaba sva postojeća literarna edukacija, ako nema posvećenosti i vere u sopstveno autorstvo (mnogi mešaju veru u svoj rad sa sujetom). Ovde sujeta nije prisutna, ni u kom obliku, što je veoma, veoma retko u vremenu sadašnjem...

Pred sobom imamo liriku koja nas direktno dodiruje, koja je refleksija mnogih naših osećanja i strahova i svega što i sami “znamo, a ne umemo da izrazimo”...

Ikreno sam ubeđen da će, ova jedinstvena lirika, ostaviti neizbrisiv trag u istoriji savremene književnosti, bar na našem govornom području...

Vreme Marinine lirike tek dolazi, kao što vreme jalovog pejsažisanja i poetske neikrenosti prolazi.

Novi standardi pisanja poezije su ustanovljeni.

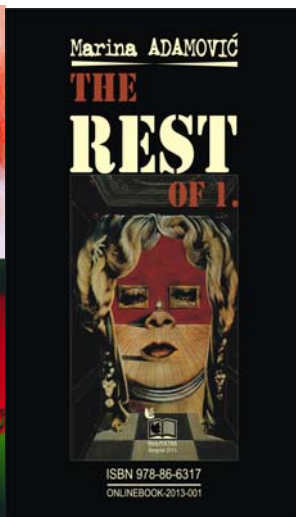
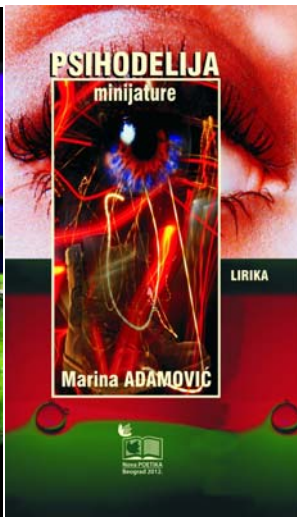
Milomir Bata Cvetković

THE REST OF 1. – Marina Adamović – LIRIKA – the end

AUTOBIOGRAFIJA

Ako ikog zanima ko sam - zbirka pesama je moj izvod iz matične knjige rođenih. ako je bitno čime se bavim - između redova je izvod iz matične knjige umrlih, zaista , ne bih drugačije mogla predstaviti sebe... izvinite... ne sklapam ruke, sklapam stranicu i prelazim na hiljaditu...

Mladen Gvero

UTEHA KAO – RECENZIJA

(preuzeto iz prethodnog izdanja)

Ciklus kratkih originalnih pesma o životu, neživotu, ožvrljenju u deset bdenija. Sve počinje tamo gde se završava, na groblju, gde se širi miris neke raspevane humke. Uz osećaj ili priziv (...otičem i ja tek uspravljenih dragih tamnokrilih iščekivanja...). Ili o ljubavi (...mesec i misli u dogovoru izvode rekvijem za dvoje...)... O mrljama (...a u mom srcu lokva... I, iz rane koja zaceljuje – evo me!...)... O stanju (...oblak nada mnom, dva umeni, treći podamnom...). Opet (...probodeni snovi ostaju nerazjašnjeni...). Bol (Grančica pucketa i vrhom mi se zabada u samu dušu...). Svakodnevnica (...Dozvoljavam danu da lupeta – ništa!...). Hrabrost (...Svrdla krater poezije...). U ciklusu kratih pesama pomešanog bola i hrabrenja reči se borje, one se mere nevidljivim aršinima ovozemaljskog i nebeskog...

SADRŽAJ :

THE REST OF 2. (predgovor izdavača) Milomir Bata Cvetković	5.
AUTOBIOGRAFIJA	7.
PREDGOVOR – Mladen Gvero	8.
MALPOMENA	10.
KAPRIC	18.
SA SOBOM U SEBI	71
S POSVETOM	78.
NIŠTA I SVE	95.
UMETNIK	107.
SEPTEMBAR 2012	112.
OSTAVITE ME	143.
THE BEST OF THE END	167.
NOVEMBAR IV	178.
NOVEMBAR III	217.
NOVEMBAR II	248.
NOVEMBAR I	280.
APRIL 2013.	322.
POSTOJANJE NEPOSTOJANJA	349.

MALPOMENA

Melpomena

Smejem se iz pritaje
razmislite ko sam
Sadim kosu s lobanje
hej, talasasti korov !
Oklopnjača sam ljupkih prevara
kožom prekrivam dugovečne laži
Sakupljam zube i gađam demone
nad zavetnim kipom kvazi tragedije
nema mi ravne
jedini sam talas crne
Mnemosine
O,
oni nariču,
Karajone !

S poštovanjem

Mesecima se o tebi govori
oslušuješ prihvataš odbacuješ
dođe dan kada
izađeš na scenu
gromki te aplauz
pretvori u bubamaru
prelistavaš stranice scenarija
levo krilo desna noga desno krilo oči
uskočiš u hrizantemu
onjušiš uspraviš se
padneš kao lopta
iz gume izvučješ nešto dužu njušku
lizneš bedra i potražiš potok
oslikano lice ljupkoga srndaća
na udarac gonga istegneš kopita
pojuriš šumom punom divljih svinja
zmijâ tankokrilih pčela
šaptač s ugla čita roman po uputstvu
zagazi smelo ne predaj se
tvoja je uloga
imitacija u
skladu

opet aplauz ne klanjaj se
nemoj!
to će učiniti
svi iz prvog reda
na tebi je samo da odigraš do kraja
posle bisa
žao mi je
nekad bisa nema
stojiš u tami zavesa se spušta

preko tebe ili iza
zavisno od broja prodatih
karata

u načelu
novine će objaviti skoro
tog i tog dana, u toliko sati
s ljubavlju
niko

Alter Ego

Čuj me dobro
ja sam kraljica oblaka
gospodar zlatnog prstenja
boginja krepkih ideja
Čuj i upamti
neću ti više prići
s visine ću te posmatrati
mokrim bičem te šibati
Čujem li da nisi dovoljno ponizna
rastopiću bakar i njime te prelititi
ti
unutrašnjosti
moga sivila
krvna grupo
istočenih
vena
I arterija
Da!

Rečnik prihvatanja

Tišina govori na bezbroj jezika
ako udahnem
zaboraviće na kom mi se sada obraća
noć daje znak upozorenja
jeza
ruža
(tajna šifra)
i srce sam smestila u Parti urnu
*
zvezda drži okidač i prati
evo
žmurim
lepljiva tama nada mnom
leti
i upija me poetski

Trauma

Bogovi padaju na temena
dokazuju da su slični ljudima
nijedna bubašvaba
nijedan štakor
ne razmeću se svojom pameću
oh
kad biste samo znali
koliko je prošlosti u meni!
i suviše (hvala, Klajne)
ne, ispravljam se
naizgled je ima u tonama
eonima
sedim vlasima
a ja bih je sakupila u reč
gluperda
traumatična, megalofobična

postneurotična

pseudo pseuda

mea ma

Odluka

Suze bola
i kiša iz vedra neba
odlučuju o sledećem
danu
može svanuti sunčan
i oslobođen mog prisustva
ili
produžiti naoblaku
sa dodatim gejirom ludila
Recimo
otprilike
tako

KAPRIC

br. 1

Ne
niste u pravu
čak i da jeste
čemu to uopšte, čemu?
Da
ima ulegnuća
tamo gde bi trebalo
biti ravno
Ma
ne raspravljajmo više
ni o čemu
vi držite voštane lampe
a ja sam jahač oluje
Idite svi
imitatori sluzi i krvi
idite!

br. 2

Uspešno živim
s novotarijama
uništim jednu
stvari se druga
Obmotavam svoja usta
i ličim na
kalemljenu
ružu u cvatu.
Savremenik sam samoj sebi
i u tome uživam
Brine me samo jedna sitnica
Kada me proglase nepostojećom
šta će biti sa sabranim delima
ostavljenim u kompišu, šta?
(Tajni kod je mislena imenica)

br. 3

...i pita me
još pamtiš ono od pre ! godina

Ćutim

venem

trulim buđam

ponornica krvi

nekud luta

mea culpa mea mea

mea culpa porto

gde?

Očev je pištolj pojela trava

borova grana krta i lomna

živim u štali turskoga kova

znam

z

n

a

mm

terapiju! (zn)

ammm

br. 4

evo
tu sam negde ubodena
oko ili blizu oka
ne
ne vidim, opipavam
blizu blizu
kako je sunčano ovo popodne
miriše ilovač
a a
ča motna glava sni o
životu
eh
i to nekada davno (O!!!!) stolisno drvo...
da!
Ubodena sam u koren stabla
koje mi je bilo i
gnezdo
i
hrana
i
O3
a sada?
CO2 iz krematorijuma

(P.S. molila bih da se krišom kraj Partija saspe pra ah)

br. 5

Žega i suša
krici i osmesi
izvlače me kao kozu
a majka? majka?
svet se survao na gram živine
Pružala sam ruke tlu
nisu me ispuštali
žao mi je
sada ne bih klela onog
ko me nazva
stvorom
Toliko je mrava lazilo ka grobu
jasno su ukazivali na pravo ime

*

Mors Pluton
saučešće

br. 6

Dragi moji
to nisam ja
to je visibaba u sunčanoj bašti
Dobri moji
ni to nisu plakate
pesme su mi sletele s prozora poznata sam po nehatu!
Priatelji
ono nije kovčeg
to je paket sabranih dela na putu do štampARIJE
Znate, odsutna sam
željna sna i inspiracije
sedim na Partenonu ; šapćemo o
o o
ćitaćete u časopisu "Rajske poete"

br. 7

Vraćam se u ono doba
doba ulazi u mene
kao stena
kao bodež
ima li Bahovog čela bez pratnje?
Crvena boja moga poda
umetnost je života na platnu

.

Sve ove godine
nisu postojale ~ osim zadnje
a možda
ni ona

br. 8

Rekla je "Idi, piši!"
Rekla je
valjda meni?
ili
Sirdaludu koji ćuti ne odaje se...
OK , ludi, otvori ždrelo
i ispričaj tečno
ko sam
i šta
smradna
gadna
tihojezna
spoznaja kao nikada
.
toliko pametnih stvorova vapi
otvaram srce ~ nužnik po potrebi

br. 9

Lažeš , Branko, podvlačim lažeš;
reč ne ubija mada je otrovna
Sve sam svoje spalila.
Neizgovorena šeta među kamenjem
i zna šta je očekuje
Danas?
Sutra?
Upravo
Odmah
zbogom reči
plači i proklinji

br. 10

Osmeh se pretvorio u srp
Ko će sa mnom do Plutona?

Znala sam!
Ti
Dragocena šako Sir ~
daaaaaaaaa~
luuuu~~~
DA~
a

br. 11

Majko
stvarno mi nedostaješ
ne treba mi blaga ruka
ne treba mi skrovište za tajne
trebaš mi ti
i ljuta
i umorna
i nenasmejana
strah od smrti ti je bio podzemni
bežala si ~ klela se ~ krstila i palila sveće
ja ih ne palim i boga iz kuće gonim
osim kad je s tvojih usana sišao
krvav, umokren, s iglamas i pelenama
e, onda sam mu dozvolila nešto tajno
majčice
hajde, već, obrati se
rekla si na rastanku da ćeš me pripremiti....
oh, pa da
možda je ovo sećanje na tebe
relikvija!
možda te prizovem nekako
da mi opereš srce
možda
i znaj
nasuprot tebi
ja se ne plašim, ne!
ti si (sva uzdrhala) prihvatila njene bajke
eto
počnimo od toga
ispričaj mi
jednu, ma

br. 12

Bila mi je, nekako, bliska. Ne,
čini mi se.

Bile smo 2 suprotna stvora. Sada je
mrtvu gledam u oči. Prodirem do
dna peošlosti i osećam se kao u pustinji.

Ja sam imala svoj svet za kojim je
čeznula. Priznajem, nehumano, jako.
Ništa joj nisam pružila. I ljude koje sam
poznavala, nisam zamolla da je posete i
poklone zrno zajedništva. I šta sada? Ma...
kô za života biće mi, recimo, žao,
al' s ushićenjem ću pokopati
dušu
krv
pamćenje
ispod nje ili dublje

br. 13

Živeti prirodno
kao kamen
blato
grmljavina
ne
kao glista
vrana
roda
da na tu si vrstu prirodnosti
mislio
u svakoj vrsti duše
postoji čuđenje
. .
ti si sasečeni upitnik
s hiljadu jednakih tačaka
zašto si moj osakatio i umnožio
uz svoj prirodni
redosled?
I što
se
kasno
setih
da
pitam?
Zašto?

br. 14

Bila sam
a nisam htela
lepa i pametna orhideja
Prekrila sam cvet
nijansama
Gledali su me mnogi
propuštala sam poglede niz
ulicu
Druge orhideje su me
gurale od sebe
mislila sam da mi je koren
bodlja
ali,
nemojte seći korenje.
Mnoge su bile u
kori od drveta ili u
vlaknastom materijalu
orhideja hranu i vodu uzima
preko korenja u vazduhu.
Eto
bez hrane i vode
orhideja sam
u
herbarijumu

br. 15

Ne očekujte da govorim o
ovome što me
plaši
zasmejava
grbucka
raspon među obrvama
nemam vremena, čujete li,
pišem pesme!
Moj je jezik
generacije buntovnika
koji su lizali vatru da bi ga ojačali
hvala im, hvala
još jednom da poližem žar
A kad biste zakucali na moja vrata,
e...ne znam šta bi se zbilo
tastatura bi zaplakala "mama!"
krevet bi zbunila svetlost ni od kuda
a ja bih ja bih ušla u očnu duplju i
vrisnula:

!!!

br. 16

Majka se dugo plašila noći
ja je sada ja slavim !
govorila je "umreću u ponoć"
stalno gledam na sat
Žega je pekla, ona lebdela
ni talas mesečine nije zalio žar
držala sam oči na štakama
majku za ruku
(njen sam deo, sećate se anatomije?)
prošla je ponoć, odahnula sam...
ona je plela rekvijem u paru

moje ruke
noge
telo
zgrčeno, pa ipak
bilo je u drugoj sobi
.
ako tugu ne uzmem u obzit
drago mi je što i strah odsede daleko
dugo
nakon ponoći
zbogom zbogom zbogom

br. 17

Sve reči su suviše
evo, evo ćutim
Dijalozi, polemike, žagor tik uz bunar
Nêma , ja i nêma!
(I)mobilni bacam
vragu
.
pišem
pišem
živim

br. 18

Iz kaprica neću reći
ni ime
ni pseudo
alter ego
ni otisak prsta ostaviti
.
a zašto bih kad svi znaju
da je humka
ćelija
s prorezima u svim pravcima
i meridijanima
beskraje!

br. 19

Toliko sam besna
da sam i škrge rasekla
a on gleda u zemlju
Tako sam surova
da venama pletem ogradu od žica
a on gleda u zemlju
Tako vrištim na svoju mladost
da mi lepe ruke za električi vod
a on diže glavu i...
okrenu je na drugu stranu
(mašta
kako
trese
tepih
ove
i
one
i
godine)

br. 20

Živela noć!
na trenutak sam sama na lomači
i jako mi prija, jako.
Da se to dešava danju,
neko bi pozvao Urgentni
i
Klinika za mentalno obdarene
nosila bi flor po obavezi
Navlačim
zavese
gasim
lampu
i
svoje želje

naravno

br. 21

koliko godina imam?
Nije bitno i vozovi kasne...
Na meni je da se
pretvaram kao spavam
imitiram sanjalicu
osvanem jutrom kao dobar dan
a onda
spakujem komore
među plućna krila
i poletim daleko
s pozdravom Dei Plombi
.
ništa čudno
ništa neizvesno
samo da sprečim ciku
drvenog kovčega
,
sine
tvoja majka je zvezda
znaš
Mali Princ ti je sve razjasnio
slaću ti inje
zlatne mesečine

br. 21

Beše noć kao i svakoga dana
lonce i magične krpe
iscedih u žbun
Ko je lud, a ko slika sebe u dečjim pelenama?
Podudarnost klizi niz žice
sredstava
za savremenu
komunikaciju
Udaram sebi šamar
koji je stiže
s ličnog telefona
moblnog
monilnog
.
imobilna fuspojavo
o(h)prostitute
nus...nus...

br. 22

Evo
dotakni me prstom ovde
povuci ga naniže
sada kreni opet iznad
pa s leva udesno
tu
u centru kliznog polja
zabij nož do srca
malo svrdlaj bez panike
iskočiće obećanje
što sam dala majci
.
"ja za druge živim,
a zbog sebe mrem"
a kako bih, uopšte,
je li,
nepoznati?

br. 23

Razgovoru
nema
kraja
Povezaću slova po azbušnom redu
i baciti s vrha najvišeg brega ~
džaba uzvraća stostruko
eho
Promešaću slova van iz abecede
i posuti kiselinom da se rastope
ne vredi: teku u obliku stiha...
Razbacaću slogove od alfa do omega
osluškujem, motrim i
dođem do goba..slegoh ramenima:
.
"hvala, Parti ja sam tvoja..."

br. 24

Po navici otvaram oči
po navici ih zatvaram
ili se to kosmos igra
lutkicama na planeti...?
Ne znam, stvarno, nisam sigurna
ipak, drago bi mi bilo da sam igračka u obliku lutke
Recimo,
šta biste dali da ste marioneta
koja ne razmišlja
klima glavom, cupka i plješće?
Ne zovite psihijatre!
Setiću se svega !
(i šapnuti kosmosu
da ustrelj potpeticu od lakiranog groma!)
Eto anamneze
patuljcii moji dragi od konjskoga repa...

br. 25

Jednom rukom dobacujem pištolj drugoj
Julija, Julija, spaliću sve strane pisma tvog savremenika
Vrtim pištolj oko prsta... imitiram scenu iz vesterna
Pružam glavu klisuri
Odjeci tupi, ona prazna,
kog bih vruga izbacila?
Već sam dugo izvan kuće
van rodnoga mesta
van otadžbine po imenu... hmmm
neka se zabrinu
ha, pa ko će brinuti o magli nje ima
nema
prolazi se kroz nju kao san...
ali ovog puta
san neće biti dosanjan...
okrenite glavu na drugu stranu
nabacite jastuk preko sluha
vitlam pištolj kao vodenicu
čekam trenutak... bliži se...
vodenica u kvaru...
preduzeću, hoću, moram...
kažlprstom pokrećem nešto nalik na
polusrce
i
zamišljam
kako će biti kad ga uperim u pravo srce...
možda proradi?
možda shvati
samo srce u celini ima smisla..
hajde
da pokušam i to
my heart, be happy

lupam, lupam, lupam....
a
ono
više
ne lupa
da
uspeću scenu sam odigrala do
mama?

br. 26

Ma šta vi o meni mislili
poredak stvari se ne menja
Pada kiša
prijatno je
mačku je otpao rep
golubica skače i doziva vrane
zgaženi pas još je na putu
čini mi se, stvarno mi se pričinjava
da sam lepša od ove u bari
trepavice lepršaju
vetrić ih blago leluja
detlić kuca o stablo u parku
ili to sat ukazuje na
smrt
svejedno mi je
sasvim mi je isto
Poredak se stvari ne menja
Šta ostaje? Ništa
apsolutno ništavilo

br. 27

Šta znače pesme Karajona?
11 godina mu pojeli skakavci
3 u ćeliji osuđenika na smrt
autobiografija života i humke
Ljudi kreću na posao
deca igraju "udari me, vratiću!!"
Parodija civilizacije
ili civilizovano naličje humanosti
Nemam više reči koja liči na ideju
kopam po sebi uzalud
iskopina nalikuje na
užeglo meso pobacano iz hirurške sale
samo mala varnica šibice
dovoljna je da budem načisto
.
uzalud
guram ruke u daleko bilo
ko je kome veran
i da li je
opet
ništa...Karajone, malo nade? Ovolicno....

br. 28

Ništa nisam sanjala pa
zašto onda odskočih s kreveta?
Postelja u ranama
nage kosti bez mesa i kože
Koliko mi je vremena ostalo
da počistim nered za sobom?
dve stolice u prahu
stočić od staklene magle
zemljani tepih
i hladna lampa od svetlećih buba
Ma , šta me je izbacilo sobe
Možda sobe nema?
Možda sam sanjala da ništa ne sanjam
pa sam krenula ka rođenju?
Zakazujem sebi sastanak
tačno u ponoć –
ne pomerila se!

neću

br. 29

Život žuri na predstavu
dajem mu ulaznicu bez reči
češem se po glavi kao pas
i odmeravam ga uzduž i popreko
Odgovorna sam za red u sali
ali njega ne mogu obuzdati
s jedne stolice preskače na drugu
penje se na binu i
prolazii kroz platno

.
šta bi trebalo da preduzmem?
šta kad nikoga nema na daskama
ni pod njima
u reflektorima
opšta tama i
tužno
veče
.

Života nema ni u očima

br. 30

Krava je mukala
Muuuuu muuuuu muuuu
Zatvorite prozore
isključite nerv prekidača
Neka muče
bacila sam hranu oinovima
prorezala ćup sa vodom
neka je, neka pati
dovoljno sam mleka izmuzla
poseći ću vime . ne treba joj
Ona još muče!
čelikom ogradite predajnik za eho!
Toliko
Bežim niz padinu
.
ja sam krava... glupa
i predana
didaskalija

br. 31

Celog života...
Celog?
Šta?
tek tako to je TO!
Truplo
Opiljak
Kolateralna odrpina kamenoloma...
Bar da sam i eksploziju doživela
da sam bežala od nagazne mine!
da sam se davila i disala bez plića!
Ne
bila sam Odisej bez otvorenih čula
ćutke pričala i slepo gledala
sedela na užetu ambisa
i zamišljala da sam pčela
Želje su bile galaktička imaginacija
hej
ruko
daj, uže
hajde, strelu
bodi !
ne
on glanca noževe
i kolje vreme
secka ga natenane smrknuto
hej grome
pomozi, pomozi!
precrtaj izvod
iz
knjige
živih
i hajde me spali..
daj da nešto bar doživim dok ,
kao,
postojim!

br. 32

Ona udiše, ona izdiše
osećam uskovitlani dah
Toliko istovetnih suprotnosti
nemam reči ništa nemam
I da imam
pobegla bih s mesta odluke
Kada zavirim u svojnutrinu
ostaće večno pitanje
da li je život vredan
nipodaštavanja
ondašnjeg sutona i
prisutne zore?
Reci nešto? Usudi se!
Vlastito poimanje razuma bacam na lomaču

br. 33

Neću više pevati o smrti
neću
eto a capriccio ...a
potpisaću ovo i udariti pečat
a reči
neka šetaju po svome
iz dana u dan do vasiona
OK
jasno mi je
svako se slovo buni na svoj način
kruži i uzleće
pa umorno pada
evo mu perâ, evo i podloge
što dalje od mene
al'
nadohvat srca šutnem jedno,
ono se rasplače
izigrava tugu a
piše žalbu sudu
OK
i to mi je jasno
idem vrhovnome ulažem prigovor
uspela sam
i ja se pretvaram u onu ni čudnu
ne zna reč s kime ima posla
S a
M nom
R atrnim zločincem
T oliko, aveti,
ne treba te zvati

br. 34

Sećaš li se godine kada si se zagledao u moje oči?

Treptala sam, plašila se

Gde li ovaj put može da odvede?

Važio si za talenat one generacije

Sećaš se?

Kad smo se sutradan opet sreli

zgrčio si oči kô slomljene mine

"Nešto sam zaboravio, to nije TO"

Na listu iz bloka

videla sam sebe

ali

da

samo kontura

suštinu sam

probola

srcem

grafita

i sakrila ga

br. 35

Živim u ćeliji po imenu dom
Čuvar ćelije je jako pristojan
ništa ne pita
ništa ne zamera
ne lupa o vrata kao rukovodeći
on je nešto poput okačene slike
možete ga gledati
ali i ne morate
godinama visi i obavlja dužnost
ja sam slobodna zatočnica praznine
mogu vrištati do mile volje
on će slušati i upijati eho
toliko je učtiv
da me i ne pita
zašto prljam pod venskom
kada bih mogla i arterijskom
krvlju to da činim

br. 36

Opet opet opet
ne opet
iznova
od tada do ma kada
makadam će postati bulevar
a varate se ako ne primećujete
aveniju
i južno i severno
kockica do kocke
lupetam svašta da prikrijem
kako je bajata ta promena istog
tog i tog datuma
rodila se poeta
e ta
baš ta
sa rukama sklopljenih ka bogu
o gubite promišljenost
ostalala je nerođena neverna i užegla
korica nedopečenog izraza o vrisku
iskušenje je već sletelo u ambis
a
nje
nema
e
ma
nema
ma
opet
opet
opet
i iznova
ludilo bez konca
avenijom hoda praistorijsko inje

br. 37

Ovo je kraj nade i početak rasta divlje zelenkade . Popij me cvete, bar
ću olistati....

br. 38

30 godina puta 360 i nešto dana
neprestano razgovaramo... upitni pogled, obamrli pogledi
kapci se stežu u pesnice
onda se dvoume
vraćaju poglede
i odlaze na spavanje. Usred noći
osete pogled iznad obrva,
odgurnu kapke
dotaknu misao
i vlažno se spoje sa zenicama..
Nema sna, ničega nema...
toliko priče, a sve je isto
kao i pre početka duge nesanice.
Jedino što se izmenilo
bila je muklost upitnih pogleda
Nova era onih tečnih
ili duboko u sebe uvučenih
značila je da
više nema čula sluha
koji bi razumeo i ma kakao objasnio
dosadu
sedih godina....

br. 39

Na jednom oknu leprša kosa
na drugom su ruke prepune dlaka
prilazi i udaljava se ponoćna magla
a dole ispod barikade uzdiše sreća
bubašvabe i mravi
čekaju svanuće
nešto će poteći u vidu hrane
glava se ne usuđuje da odgovori
a ipak
ipak
sirene
dobacuju
ko je veran
ma ko ima nade
Sunce izgovara sasvim jasno
zbogom
Godine se skupiše u urnu

br. 40

Zaljubljeni
stojimo u paru
čvrsto povezani
bičem sudbine
moj ambis
i
ja
hajde , smrti
stegni omču
još
jače
još
jo
o
ššš

br. 41

Prvo leva, zatim desna
prednja, stražnja,
ugaona
svojom voljom prigušena
u nemoj povorci svojih
očajanja
dubokim svodom
hoda
sićušna
najtanja
životnim mačem
raskomadana
jedina
preostala
bezimena
kišnim muljem
praiskonskih
suza
oblivena
molitva
za
kraj

br. 42

Nad svakom željom
    epitaf
u svakom epitafu oda
    hor je posvećen
smrti | tragičnoj muzi
Još koliko pitanja bez ijednog slova
    kolko pogleda od blata?
Mnome caruje Melpomena
    imam krunu od čempresa
    Daj
    ne pitajte otkud Zevs
igra u ritmu veseloga poja
    božanski sam otirač
    šizofrene arije

a mač hoda i diriguje

br. 43

Ovo je moje oko
Ovo je drugo
Ovo su
valjda
usta
Šetam obrazima
ali
gde su mi ruke i osećaji?
Rominja kiša
ili
nešto čudno prašti ni od kuda
Gde mi je srce?
Ako pokisne
kako ću otkriti ko sam?
Čudim se filozofima
umiru bez odgovora
a
urna im je pitanje

br. 44

Svet je u ramu sinegdohe
kao kap
znoja
krvi
suze
u
porama
ove
kože
Objavljujem rat metafori
i pozivam u pomoć
apstrakciju apsurdna
Sada mi je lakše
osećam
A vi?
Ako to ne osetite
kog sam se vraga uopšte rodila
i
zašto još uvek visim obešena u eonu?
U!?

br. 45

Promocija zbirke pesama
na plakatu
u salu ulaze
znatiželjni
pobegli od dnevne žege
pozvani
i tako redom bez reda
svečano stolu prilazi poeta
dvoje-troje iz zadruga
"dobo večé, hvala na...tome i onome"
tišina
pesnik ustaje s kesom punom zbirki
deli ih svakome ponaosob
vraća se, seda i oslanja glavu o sto
tišinu nema ko da cepa
"evo, ja ću!"
javi se list iz zadnjeg reda
nemi aplauzi se razleže
a za njim gromko šuštanje stranica
jedan od prisutnih zaleprša veđom
drugi obrisa naprslo oko
treći zevnu, promeškolji se
četvrti stavi jače naočari
petoga nema oteče ispod stolica iza sebe
i
da ne objašnjavam preopširno
pesnik diže čelo sa preskanim stihom
"Hvala...hvala...
poezija je stvar ličnog doživljaja metamorfoze
jezika i čutnje
zabranjujem, (čujete li?) recitovanje!!!"

br. 46

Moj roman je na pedesetom poglavlju
Boli me glava, neka sačeka...
U uvodu je podvučena vrpca
pupčana i sa gudala
Sledi prvo poglavlje
nemoo ili nedorečeno, ali šta ću, nisam ja od sutra
U drugom je..e...nešto sasvim drugo
vrane nadleću nad glavnim likom
kljucaju ga i uče kako da upotrebi plućna krila
Gospodo, treću glavu bih zaboravila
ali ona se još valja između sunovrata i očaja
U četvrtoj je, da,da preživeli junak
(normalno je da se tek na kraju može i njegov naslutiti)
peto, šesto, sedmo..
uh..boli me glava
Neštampana knjiga je sklona vlaženju
bez ikakvog razloga (evo rime!) i bez ideala
A šta vi očekujete od mene?
Da vam ga prepričam ne biste li izbegli koju banku za naslovnicu?
Iz kaprica (a capriccio) neću
Godine sam provela bez gaća i čarapa
bez mrvice hleba i kapljice vode
Boli me glava
tako jako da je ne osećam
Ostaviću je u praznom frižideru
nek odmori, neka se osveži...
Odšrafiću ruke...pa u zamrzivač
neka vide kako je prijatno biti čvrsto priljubljen
jedno
uz drugo
I šta ćemo sada?
Zapravo ja? Ha, poleteću onim krilima do kraja sveta

Art poetica u vasioni
(poetski raj za dramatičare)
U poverenju Moj, Ego,
Smišlja rasplet drame i glanca urnu za
kritičare

br. 47

Bio je predavač na Svetskom kongresu
pesnika u glavnom gradu sa 5 zvezdica
Bio je začetnik XX ista u ,
takođe, svetskoj poeziji.
Šekspira bi pomenuo kao okidača
na Danteovoj pušci....
Bilo je to one godine
kada sam primila Gonkurovu nagradu
za misli o Bramaputri i analizi om a.
Znala sam da nije trebalo biti tako slavan
ali
predavač na Svetskom kongresu
ostao je bez nade
Transcedentalisti su pili živu sodu
i jeli kamenje da bi bili jasniji.
Ja sam tragala za novim stilom po svome
i osetila bol u kičmenoj moždini
Operacija je trajala do kraja konkursa
na najvišem nivou
Kada sam se probudila
bila sam na tronu
Žičana kruna i medalja od mača
još uvek stoji na trupcu moje malenkosti
Reči su moje
poezija dom
Zahvaljujem na svemu
samo sa stavim potpis na dodeljeni besmisao
i da položim medalju kraj
sebe na odru

br. 48

Moji su odlazili do groblja
u unapred naznačene dane
Otac bi navlačio frak
a majka pelerinu preko kućne haljine
Tik tak tik tak
šepurilo se moje srculence
Najzad sama i slobodna
dugonoga skica za kometu u (ha, rima!) letu
Šta su tamo radili? Ja sam
pokopavala žiške i čistila nadgrobne kapke
Mama, ti nisi najnormalnija!
Da, skidala bi pelerinu
oblačila sako za " Izvolite, 2 kapsule 3 puta na..."
"Molim, kako, kao, neje mi jasno, kukuu, što ću sg?"
Mama, ti si stvarno umobolna..
Mama, šta je za večeru?
Uh, čoveče, kasnimo, ...groblje čeka i čeka
Prilepljena nonšalancija
a kancer priprema užinu...
Mama, ti si najdraži stvor na planeti!
Ispričaj mi bajku kad me povedeš ...u svoje omiljene...muzeje
Hoću, sine
hoću...
Okrenula je glavu, i ja sam svoju , po zakonu žiška sa nadgrobnih
kapaka
3..2...1..
zavesa se spušta
Psi nagrizzaju iz Pseuda
grizite, nâ
i ja sam , po nasleđu, luda
oblačim se
svlačim

izlazim na pozornicu
godinama ugravana
10 9 8 7
mater im!
šutnem brojke i praznoverja
ja
najbolji poeta
Odeljenja za mometalno privezane naklonike psihodelije

SA SOBOM U SEBI

1

Nosim zvezdano jato sa sobom
    (nosim ga u sebi)
nema dana bez grimiznih zvezda
    (gledam u Sunce i vidim
        Polaris)
    kažu da sam pesnik
    (to je čudo razlog postojanja)
nosim zvezdano jato sa sobom
    i sa svakom zasebno
    preuzimam ulogu
    horoskopa

2

Iz jame niče besmisao
tama osvetljava nikom vidno žbunje
ni iz čega procvetava ništa
nemušta java odjekuje silno
tad se budi poezija čula (!)
s rečnikom niza
onostragog
značenja

3

Čujte!
bezobzirna i
ohola
svega mi je dosta dosta
ne ne
svega mi je i premalo
ne mogu to navesti
neću reći.....
hoću hoću!
a bolje je da ućutim?
možda nije.....
sve ću reći
da o da
bučna saga moga toka

4

Svakoga dana Sunce kreće sa istoka
i   nestaje na zapadu
Sizifov kamen nadomak je vrhu brega
i   skotlja se do početka
              a ja, mama
              a ja?

*

istim zamahom moje misli
stežu omču oko sebe.
Samoj sebi ja sam najdraži gost
ne ustručavam se,
ne smišljam razloge,
milujem se,
pa pljunem u oči
Obožavam svoje smežurano lice
              njemu
              bez izvinjenja
              mogu
              otkinuti deo i
              gaziti ga cele noći...
a jutrom ga okupati,
              izglancati i
              nalepiti kao ikonu.

.

Ja svetkujem samu sebe
s neiscrpnom energijom
tako je, sine, tako.....

5

Pišem ono što niko ne razume
ili se pretvara
ili prevodi na strane jezike
koji sami sebi brišu slovo
iza
Pišem dovoljno razumno
ali šta sam zapravo htela reći
to je u fusnoti
potiljačnog dela...
s poštovanjem
maligna psihodelija

6

Toliko mislim
uskovitlanog mozga.
Limfa ističe
iz opni subjektiviteta.
Rado bih zaustavila
gubitak samopouzdanja.
.
rado bih...
razmišljam –
a šta ću ako shvatim?
okrenuću se na drugu stranu
i
zaspati

S POSVETOM

Inspiraciji

Još jedan prozaičan dan —
„Život je sranje“, pomislila sam
„I jeste“, naglas sam izgovorila,
„Znači, pristajete da Vas prebacimo
u Kliniku za mentalno obolele?“
„Pristajem ako je
krevet udoban,
ako me ostavite
na miru
i ništa ne pitate !
Posmatrajte,
fiksajte,
ali umuknite!
Imam previše posla;
sakupljam melanholiju
po ubistu duše
oh
kakvo
zgarište
inspiraciju!

Pozdravni govor

Toliko neodgovornosti je premalo
da bih posumnjala u iskrenost prijateljstva
Lažeš me pristojnošću u vidu mačjega repa
šamaraš me zamišljenom šakom nervnoga rastrojstva,
To sam doživela, pala prebijena i
sad slavim dan kad sam te upoznala.
Upozoravam te na svoju lucidnost
na nivou najdeblje grane onog starog hrasta.
ili prista obmotanog oko okidača
upozoravam te na nepromenljivost svojih razmera
Tvoja grimasa

TI

Anonimni,
Svakog dana ulaziš u mene i
odlaziš zalupivši vrata.
Prozori pucaju, zmije se pare,
hodam po ujedima kamenog kristala
Od mene je ostalo
reljefno platno
izbrazdano, zgužvano
modrim nožem probijeno.
Odlazim daleko
tamo nigde i tad nikad
Ako me ipak budeš našao
iščupaću ruke u znak pozdrava
i oslikati strah
prljavo plavim
urlicima
.
u stvari plač je zamka za oboje

Poštovani,

Rekli ste da ima
nade.
Razlažem je na slogove
taktove
i izvlačim korenove.
Ništa mi ne ostaje
osim
uverenje da me ne lažete.
Biću zahvalna
ako mi odgovorite
zaista postoji
nada
da me više
ne iznenađujete?
.
Okultna melanholija

Recenzentu

Zalagali su se za "aktuelno viđenje konkretne stvarnosti", za
"nenaivni realizam", za "razumevanje i napadanje stvarnosti" ...

Pročitala sam Vaše pismo i

l i

uzvraćam klimanjem glave. Ona je

na samoj ivici stola prekrivenog

prašinom

om

Oprostite, moram da predahnem

upravo je sklznula na pod , a s njom

om

i moja opservacija realnog postojanja

gle! kako to umno zvuči !

Završavam ovo pismo

jer nema više ničeg što bih dodala

i saglasila se s Vama... P.S.

osim krvne plazme kaja preuzima

odgovornost za redove u nedogled

Daj, ruko, otvori vrata i propusti vetar

da ubaci potpis i pošalje ga

nenaivnom realizmu

s naivnim pismom

om

Alarmantno

Upozoravam sve koji mi nisu
skloni
uskoro će mrak ; pojaviću se
obelodanjena.
Ja, kraljica pepela i čame,
naređujem svima
produžite vidno polje
po potrebi.
Ne odgovaram za tamne
poduhvate koji su
izazvani iza Z vani iz vani
a...ni....za....zvani....čne....ne...mare
belih
mantila
sa
siren
om
A..n(e)..k..si..oz...na
ozna..ozna...zna...na a!!!!

Vladar srca

"Negativna Osećanja čine život nepodnošljivim
sve dok ih se ne oslobodimo."

Hvala, dragi moj hvala!

Negativno osećanje je negacija gotoviteta

Osećanje je O koje se seća Nje,

i kreće u pogrebni pohod poziti(nega)tivnog bila.

Oslobođenje je gorepomenuto O slobodno da bude
svoju iznutricu.

Puno toga si mi objasio u svom pismu

Puno..alli ne i dovoljno

Jutros sam urliknula O

O i ono još lomi stare zidove

i povlači za rese draperije okačene o svako sećanje.

Nalik sam vrapcu koji čisti i obnavlja oskrnavljeno gnezdo
ali sada

sve si mi termine ubacio u medicinski rečnik

i jako mi je teško izvući krpu za glancanje iako je

na prvoj stranici pod A

Asertivno Avast! Information! - je dublet

"negativnog osećanja koji ga čini nepodnošljivijim"

Rado bih se odazvala tvom pozivu na sukob

i dokazala da sam nevina, preduzimljiva i pozitivna..

Bih

ali nisam

Ja sam negacija osećanja i

simuliram senilnost

Izvoli, preduzmi nešto

moj praiskonski krik

izvršio je pokolj

a slavno O nikada neće biti

pokopano

O...nema mira šizo

freniji

O

Molim Vas

Ne pričajte mi tako brzo o komplikovanim
pojmovima kao što je bus, pošta,
vizitkarta, kamata etc, etc;
ja sam reinkarnisana prva strofa
svog vrpčanog ciklusa. Shvatate?
Juče sam poslala sve obe zbirke
i još plačem od očajanja;
pitali su
westen union om,, na tekući ili žiro....
Šta su to u kosmati gejzir slili, stvarno
ne mogu ni da zamislim... Šiklja, vrca isparava...
nema više ničega... ja razumem samo
lingvistiku u hipertoničnom apsurdurdu...naj
slčniju sebi samoj
kao voda izvoru i svojoj rezignaciji, a
Njegovom smrću otišao bi jedan od najznačajnijih
iskaza tišine, rečite tišine i
poezije tuge u sveopštoj
književnosti.

Tebi

Ako me i ti budeš razočarao
ako me i ti...
svi su me odbacili

.
imam malenu kutiju s kamečićima
u nju sahranjujem bube i insekte
svake noći zaplačem nakratko
ubacim ih i vratim kutiju u unutrašnji džep

.
ako me i ti razočaraš
ne znam šta ću sa svilenom bubom
staviću je u kutijicu
da ti bude udobniji odar

.
Ako me i ti razočaraš, Ti Ti Ti
S kutijicom kraj srca
krenuću na most najdublje reke
izvadiću nju i njega
i baciti
"Dogodilo se"..

Sebi

Dugo razmšljam
šta bih ti još mogla reći
a onda se pojavi pljusak
i iscrta na oknu "nikad joj se nisi ni obratila"
Stvarno.... izvini....to je bilo
zlonamerno s moje strane
Moj pas Mazo i ja gledamo u tebe
onako
iz prikrajka
nikada nam nije
jasno
otkuda toliko svireposti prema ....uhhhh...
ne sećam se... Mazo zna, ali ćuti... i u njemu
puno zlonamernosti
Evo
presvisnuću i ja
prepuštam da naslutiš koliko
redova ima pismo
i s koliko je mržnje , oprosti, oprosti, pas Mazo
diktirao i grizao mi zglobove
i bušio katakombe za tvoje
moguće
uzdahe

Kritičaru

Započela bih rado s "poštovani"
ali nema smisla prema vici iza brega;
Rado bih ... izgovorila pokopani stav
ali nema smisla prema ehu vike u dolini.

Rado bih da se opet rodim
i pogledam u književni časopis
ipak neću; ovde mi je udoobnije
i glad beskrajnu lako podmirujem.

Niste znali kako cedim
malo krvi preostale
da bih išta napisala; a brisali ste ruke
o moje nage grudi. Tako nage
da je svako rebro nudilo sebe
mesto krvne tinte.

Grafiti

grafiti

grafiti

udaraju u umnu spiralu i
ludački sviraju posmrtnu himnu.

Pošto....vani...moja zbirka?

kri

Ti

čari

I?

Telegram

Moraću nešto hitno da Vam saopštim

Vrlo bitno

Neizbežno

Previše

uzbudljivo

Moraću

Izvinite

Ja sam ONO pre živela !

.

i to me

iznenada

baci u brigu

XY

Koliko je divnih pejzaža!
u svakom listu san
na svakom zraku sni
u svim oblacima ležaj
objasni mi bliže
majko

XYY

Mislim da sam se dovoljno odmorila
i da ću ti detaljno objasniti zašto :
    Sunce sja uvek iza leđa
    Grom udara tik uz moje stablo
    noć prilazi i šapće "dobro jutro"
    mržnja žvaće i pljuje na naklonost
    ose zauzimaju davnašnji pčelinjak
    Oh, opet sam umorna...
    Prekinuću i sutra ti poslati
    telegram u transu

Za nagradni konkurs

Poštovani (precrano Vi ste s Venere?)
Poezijom se bavim oh oh oh tako je grcala moja majka
dok je osluškivala zvuke pred porođaj. Ona (mislim na
poeziju i majku) meni je Sve. Dostavljam Vam
kontejner (precrano) kofer (i to) paket aranžman (e,
neka ostane) svojih umnih ("bez" je precrano) insinucija.
Možete ih danima čitati i odlučivati
ja ću mirno spavati ili gledati kroz prozor
bežeći od naleta nužnih inspiracija.
Biografija je u mom potpisu ako ga okrenete naopačke
Unapred zahvalna
Kiril Bor

Nepoznata

Ima dana kad bih ti ponudila gostoprimstvo
nisam ja zamrznuto iglo...ne, ne, ne!

Zaista ima takvih poriva
koji se pretaču iz oka u dah.

Ipak,
svi tvrde da sam nastrana
na stranu to što oni krivudaju....
i da je nemoguće iz mene izvući
reči dobrodošlice.

Evo,
na vlastitoj sam klupi za psihoterapiju,
sagledavam se iz svih asertivnih polja.....
zaista!

Nigde ni naznake dentalnog "s"....
pokušaču
prvi, drugi. treći....da
tražiću rimu bez koje mi je sve potaman...
ali by the way..

propisana terapija se ne sme odbiti
(ohhhhhhhhh)

dobro mi došla... treća, treća..treća

OK...zameniću zubne....zubne

i opet će mi biti

svejedno....

NIŠTA I SVE

1

lepr
šala sam
ka(p)cima
i
nosi
la la
žnu
ide
ju
o
bogu
za
mnom
je
krenu
o o
rkesta...r
uža
sa sa
druge
stra
ne
ammmmm
bi
sa
Zevs
mi
namignu
i
rastopi
Olimp
da

zaplivamo
kao
ljudi
koji
su
bogovi
sami
sebi
onda sam krenula
s vaz
duhom
međ
u...u
šima
i
izvela
pred
sta
vu do
kra(ja)

1a

hmmm
odjeknu pustim poljem
ooooooooo
uzvrati alkijona
.
te su se noći
reči
vrtile mestu izгона....

2

ma   dâ
mada slušam vetar, vidim da je nebo sasvim spokojno
i sokrat je hodao bos kud su ga noge vodile
kuda mu je volja stizala pre nogu.
režem crne naslove i od njih sklapam
slogove za pesmu meditacije.
da nestanem sasvim,
mogla bih, al' neću.
vetar je izglancao nebo i
sad imam ogledalo oslikani svet
u
nedogled

kamin(nn)gs

3

ovog mnogookog čukunzorja sve je kô i nekada
opipavam kremen bilo u ritmu je uigranog hoda
al' kalendar šeta dane pramcem lave sa Meseca
savija se kičmen mamac istorija slučajnog poroda

4

Moja majka nije znala engleski
ni francuski, ni esperanto
od praskozoja bi spremala jela
za ex članove duplje s pupčanom mašnom
a onda bi trčala do apoteke i postajala
prethodnica personalnog računara
u zamenu za paunda. kamingsa i miljkovića
žudno bi čitala recepte za lekove
protiv predstojeće smrti
trava se ljulja
svrdla se nebo
oblaci pišu skladne epitafe
još samo nekoliko minuta do kraja dana
oprostite
više ne radimo
"Ali ... čoveka odmah voze u kavezu"
u njenim rukama je bila olovka kojom je
potpisivala zadnji pozdrav umirućem
u mojim očima dečja ćutnja

majko
kad će ovaj prozaični život proći?

kami(n)gs

5

napisala sam pismo tebi
koja s prezirom gledaš na
moju slavu znam da prterujem
s egoizmom
s nipodaštavanjem
oluje i letnjih kiša
ali
previše mi je dosadno
u koži nasleđenoj
od
pitomog vepra
spaljene divljine

(moram se malo)raskomotiti

.
ne znam šta ćeš ti preduzeti dok budeš
čitala redove uzduž pocepane
ne znam šta ću ni ja sa sobom
kada ih budem popreko gužvala

.
desna ruka
šalje levoj pismo
a
ne znam šta bi ona stvarno
želela da sazna

6

bože
ako tako strogo kažnjavaš one
čije je postojanje nêmo, bez
molitve i biblije o nastanku sveta
dopusti da ti uzvratim
nervnom lomačom
koja će te peći
dok svetim prstom iz glave
"sebe uzvišenog"
ne iščupaš objašnjenje
zašto su dinosaurusi pogubljeni?
zašto, zašto
CUR?

7

Videla sam ljude puno raznookih ljudi
pretvarala sam se da nikog nema
Ljudi su videli mene
Puno njih me je odmeravalo
Nisu se pretvarali da sam neprimetna
On mi je navukao tamnosivu masku
I provukao poput zmaja kroz limenu šumu
povez je pukao,
a ja još uvek letim
s ograbotinam posred grudi
.
čudeći se što me niko
ne privlači tlu

8

nije više bilo
mačaka
ni igračaka
ni ičega
i
je se rodih
.
od tada
žalosne vrbe
pevaju u horu

9

suza je oda
ili rekvijem
zavisno od eha u grudima

UMETNIK

Zadnji čin drame

Molim vas, pomozite! reče sjajna mimoza.
bila je okružena svojim plamom i samo što se u
pepeo nije pretvorila. Ljudi su čekali
dane kada će sazreti i ući u njihovu vazu.
Sada su namrgođeno prolazili i nisu ni
čuli vapaj. Ona je zaboravila na ponos
i uporno dovikivala. Uzalud... na
obgorele loptice niko nije ni pljunuo.
Proleće zna kako ovaj očaj boli;
i ono je zato postalo tužna i ružna
jesenja sonata...

Draga noći

.
draga noći
pišem ti s ljubav
lju(di) me (po)
preko(toga) gredaju
rodila si pesmu nalik
na Mesečevu poljanu
sve u zelenom zvezdese
okupljaju da joj
ležaj spreme
i ja sam
na sedefas(tom) galebu
doletela
da je do
hranim
a
ako reč posle
svega ne preživi
otvariću govorne makaze
i
saseći srce na slogove

Kako

Kako ćeš podneti tam nu stra nu
lista za ars poeti ca
šta ćeš s rukama koje be že
od sti hova
ne znaš ti
a kako ću ja u te bi
i dalje živeti i
s osmehom gledati na
nomen scio
reci mi pes mo
reci sa da
pre puta s obamrle
mi los ti gla sa

Prizori

..

Noć. Ni tišina nema mira, Uspinjem se i dotičem
pramičak oblaka. Tako je mekan i nalik na pticu

kojoj niče opalo paperje. Čudno, čudno.

Noć ima dušu pronicljivog pogleda...

samo kad bih znala u koji je oblak uletela....

i da li je moju iz prsta sobom pavela...

kad bih znala.....kad bih... kad...bih...TO

SEPTEMBAR 2012

1

Sećam se danâ
i razočaranja
što se i oni mene
ne sećaju
Vade iz sebe druge
koje sam dala zaboravu
Ko sam ja?
(pita daleka pomrčina)
da odlučujem o slobodi
sumnji i strahova
Ko ste vi
da zadirete u moju intimu?
Mi smo Ti
predeo odsutnosti!
Osećanja su uramljena
slika postojanja

2

Samo mrtvac zna gde mu život ostâ
ne svrdlajte zemlju do ognjenog centra;
ne kosite žbunje , ne čupajte oblak
tajna je tajna svima dobro znana
sačekajte, ljudi, lotosove alge
ne rušite mir snevačima pod maglom
samo eho
jedan iza drugog
iza, iza eho
otkriće i mesto
paperjaste freske
eto
naslućujem
nešto
nešto kao

divno!
lomi se strah i onostranost bola
Div...no....divno
d n o

3

Još nije dotakla
pod
a
uspomena
na
jednu
jedinu
sliku
izniklu iz
hiljadu

nada
rasula se
u
milion
bodljica
koje srce
opkoliše
i sasuše u
mulj
*
zašto?

4

rekao je samo
"oh"
i pogledao prema meni
iza ili u
iznad ili na
s nekoliko
značenja

bez ikakvog
smisla
ali
bilo mi je sasvim jasno
da
smo se razumeli
*

ona ili ova
zvezda

trepnula je tako glatko
da sam je
zagrlila
prinela je svome
"o"

tako smo se
oprostili
a kapci
se pokrenuli
i
ispisali
e pi taf

5

Ljude razlikujem po
njakanju
mukanju
gugutanju
dragi su mi dok
njaču
muču
guguču
tako jedinstveni po skoku, letu , bilu nužnih potreba
a ipak isti po bolu slepljenih dlaka i ukočenog pogleda
Na leđima nosim bunar da ubace po deo
I ja tu svoj čuvam
s prorezom
na
dnu
Dajem zemlji da ispije zlu pod nama treba
*
Ditiramb u paklu peva
nazdravlja bez prestanka

6

U kući ja
pred vratima ja
u reci ja
u meni
ujedi
alter
ega

7

Znaš...ova pita...ona pita...
(vrapci je ključaju i sleću mi u...)
mislim....ona pita je previše...
(vrapci mi izleću po još, još, još , još
pita
i krilima brišu tragove sa pleha)
suviše je mekana i vlažna
A ja?
Jesi li primetio koliko sam vlažna;
godinama ronim ,
nikako da isplovim
i zauzmem mesto na sunčanom splavu?
(vrapci bi još,
dotiču mi krilom dušu u kojoj se gnezde)
Eto
ništa ne znam o životu, ni o piti
ni o tebi
Krilima zovem vrapce da dođu do reke
i
ispiju me

a vi
sklonite se

8

Nekada Da nekada Ne
neretko i Moguće je

.
Noga juriša ka preponama
ruke se grče u otisak podbratka
Zemljotres srca oseka krvi
Ima li koga ? pita me kob
bučno odgovara
Evo me!

.
Njih dve, bliznakinje,
stoje mi verno za leđima...
Postoji samo jedna stvar
koja mi visi o koncu končića
Ima li mene
uopšte / barem
kamička skamenjene?
Partenon zna
čuva kamenčić za sebe

9

Živa sam, živa,
jer to znam i hoću.
(Pepi, Pepi,
nacrtaj mi dom!)
Možete me
uneti
u čelični kovčeg.
(Pepi, Pepi,
otvori mu prozor!)
pitaću vas noću
Zar me više nema?
(Pepi,Pepi, izbriši mu krov!)
Zar ne idem putem
s druge strane Lopte?
Kraj mene je Klod
vidiš li ,
Mone??

10

Ja sam pesnik
van pesničkih grupa.
Ako nisam
onda sam dioda.
Užarena nit u ispumpanom srcu
emituje dah a za njim i krik.
Razlika treptaja između vijuga
pokreće reči od plameno jarke
ka onoj drugoj smrzloj elektrodi.
Jesam dioda,
jesam, jesam, jesam
provodnik sam struje
na poetski napon!

11

U jednoj ruci mi je mač
u drugoj molba za pomilovanje
U jednom oku mi je grom
u dugom kap pred jesenji pir.
Ko je ovde vrač
ko bestidnik, a ko dželat?
J a sam Bjaloševski glupan iz inata.
Pognuti mač
nevin kao
munja

12 ©

Šta ako izgubim Mitu?
Šta ako moj brat izdahne?
Šta ako su
ovi, ovi, ovi i oni
nalazi tačnii?
Neprestano je ponavljao moj nejdraži
lekar i sused neuropsihijatar...mrdrspec
Šta ako izgubi brata?

*

Šta ako Ja izgubim njega?
Pametna nisam (Otpusna i to potpisuje)....
Lekari se stalno susreću sa smrću
prihvate je kao dnevni ritual....
Šta ako Ja nisam u pravu?
Šta ako podigne ruku i kresne?
Epitel mi ne prihvata krvne cevi...
a ja dermatologe
kolege
brata lekara
u crnom...

13

Ovde su tragovi utisaka
ko zna kakvog stvora
odnekud do godova u stablu
Tako mi je milo
o
tako drago!
Senka ne može preći preko
apstraktnog
poklonstva
Nikada
Ni u kom obliku
Magla je sunce .
koje se bori za slobo
du
lingvistike
poput biografije
Karajona
Jona
Ovde su i utisci tragova
retorike skakavaca
.
taj god je epitaf
Stelian Diaconescu

14

Prinosi čašu ustima i vraća je na sto
prinosi čašu ustima i spušta je na pod
pruža ruku stolu i polaže njen grč
reka senki i agonija napušaju dom
čaša zamišlja prste u letu oko stola
još uvek dosta vlažnog
od
rasprsle že
lje da predsta
va ne o
konča
*
ipak...ipak...
gong

15

Došao je s puta
i legao
put se smestio kraj njega
i gledao u stope
On se grčio u snu
i dahtao
putu nije bilo ni do čega
osim do ponovnog sjedinjenja
Majko
daj nešto protiv rana
Pratiljo
na usluzi sam ja ću, ja...
Posle dvadestak sati
oni siđoše s kreveta
i pogledaše jedan drugog
mirni i krepki.
Majko
ne ustaj....nešto sam zaboravio
put mu priđe nogama
a meni šapnu
izazov
*
iskustvo za iskustvom
život raste do Meseca

16

I danas si izgovorio nekoliko reči
hm, ne, pa, što....
pod se ljuljao i krov opet izdigao
kao moje ruke i dlačice na njima
sklupčana u grudima
zmija se protekla do pupka
Majko
zašto si me odvezala, zašto?

17

Počeo je kao
nad
realista
nastavio kao nad pod nad pod
humus
pokopana biografija
ne odriče se ničega
Divim se krvi koja teče i naginje ka vodopadu
Zvezdo
Agora
neprestano svetli
aveti se plaše
Diogena
*
ili mi se čini...
ne,ne, ne,
nije moguće potpisujem
Karajona!

18

U jednom oku mi je nada
u drugom dve i slutnja
Sunce se trudi
zaista
ništa mu ne zameram
ništa
osim što
zabranjuje Mesecu
da me zagrlj
i uzme za doživotnu inspiraciju
*
Oda je u Nebu
a rekvijem u epicentru

19

Pinus nigra, ja i mačka
Mačka...ja i pinus nigra
ja, pinus ...nigra.....
četine u suznom toku
nemuštim se dogovaramo
mi, stvorovi ove Zemlje
dajmo duše i instinkte
jedno kroz drugo nek prolaze
kô atomi reka i vazduha,
kao spirale i gnezda oblaka
biće teže ali smislenije
o
tužni oblici povijeni prema tlu!
S tamnoga svoda, kroz zidove straha
osmatra nas
jedinstvena

TA

20

Glasovi koji nas spajaju
postali su sirena ortodoksnih
Neandertalaca
zahvalna
Paganka

21

Tišina tišina vrabac
prvo solo zatim duet
evo hora "Tuga i dosada"
zauziram mesto odmah pored sebe.
Sva su mi čula otvorena
prilepljujem ih
olovom i bakrom
nema šale na koncertima
na ovakvom
ni u kom pogledu
rukom brojim koliko mi nada predstoji
za još nešto solističkih nastupa
u redu
uredu
spokojna sam
na ulazu visi upozorenje.

.
Otkud suza?
Joj, zaboravila sam
dirigentska palica
u taktu mojih trepavica !

22

Evo dana
ne liči mi ni na šta znano
ipak
i osećaj vara...
Polomiću zub da bih se uverila
istina je!
ja sam budna jesam!
ali
kako razdvojiti boli
i ubediti sebe
ovaj ukazuje na moje postojanje
onaj drugi predoseća izdisanje
nadahuća
kako,
Ehile?

23

Razgovaramo
mislím, eonima
što se više znamo, bestidniji smo, dalji
Treba mi rame za sveopšti plač
daću ti ružu stavi je na odar
Sve što ti kažem unapred smišljám
Sve što mi šapneš zgrči nam um
Filozofija smisla
logika besmisla
Slomiću ogledalo i tebe na njemu
razdeliću ego
u sjajne
varnice i reči će
postati
lomača poetike
*
"znam"
"I ja"

24

Opet mislim
i misliću
a mislila sam da prekinem
ne razmišljanje
ne!
To je suština moje biti
i pored svega i svačega
ja sam ono što zamišljam
arhiva misli promišljanja.
Da nastavljam druge nema
to sam što sam
prva i jedina
umišljena slika svesti
nerazjašnjena glupača
s prstom na čelu kolone
kostiju za
reciklažu

25

Rekao je reč
zatim dve
i
nestao
Prelistavam travu i kamenje
zavirujem u oblak i godove panja
nema ga
samo kiša i oluja

On je magla
ili Sizif

inspiracija plače i
doziva ga
Samo tiho ...
kost u grlu pero
Tu je
tu !
moli zvezdu da sja

ars Jon poeta

26

Spremna na sve
žena je precrtala oprostajno pismo.
Grčila je ruku kao da gužva
novine za potpalu
Zamišljenim šutom
hitnula ga daleko ispred sebe.
Bacajući pogled zari
la je koplje u horizont krvi.

Krv je kapala
i uzvraćala doživljeni slom.

Spremna na sve
žena je otvorila olovku
s dozom otrova
02/03
za neizbežnu
svojom rukom prokopanu
umetničku humku

27

Neočekivano svanu dan

Toliko
Šta vredi potanko opisiavati
iznađenje
zaprepašćenje
halucinantno bekstvo u cvet
kada je taj dan
osvetlio i svoju suprotnost
utonuće u vreme i noć
s kosturima ruža
i predaka
pesma, priča, čaša vina
ne vredi dalje....
ne

Neočekivano nastaje tama
kojom zemlja osvetljava vlastiti kalendar

28

Klimao je glavom
i još bi klimao
da nije spala
i krenula uzbrdo.
Zveckale su misli
opsene i drame
kao daire
kao uzvici.
Pružio je ruku da je zaustavi
pružio i drugu da je prihvati.
Sada su mu prsti među zubima
i krv teče
a kostiju
nema.
Šta se dalje zbilo
ne bih ni da pomislim
Misli su mi rasute
a šake prema nebu.
On je ON
avet i vidovnjak.
Teško mi je to da shvatim
ipak
. .
klimnula sam glavom
jasno mi je
zvec

29 ©

Smejem se bez povoda
jer sam u društvu Toga i Toga
(nije pristojno biti učtiv
kada si s nekim ko ti život znači)
Psujem, lupetam i još koješta
pridržavam se njegovih saveta
Kad je o savetima reč
on ih ne daje ultimativno
Svojim ponašanjem podvlači "sada"
što mu iz srži samo izbija
Uvlačim se u tu srž
i osećam se transparentno
Znam da mi ništa nije nametnuto
a ipak ponavljam sve upijeno.
On odlazi, pozdravlja me
ja zamišljam da me razgleda
i nastavljam
smeh bez povoda.

30

Jesi
ti si
ubeđujem sebe
prelazim rukom preko lica
dodirujem petu
i travu ispod
sada sam već
u teškoj nedoumici
da li sam breza usred parka
ili trava iz koje je nikla
samo da svane
samo toliko olistaću
i poleteti
Jone

OSTAVITE ME

Merač misli

- 1 -

Ostavite me

ostavite me na miru
ne želim više da pišem
okrenuću lice žaru
poseći ću srednji i kažiprst desne
ruke
ma
daviću u mutnoj vodi
i dušu do nemoći
*

ostavite me na miru
biću gluva i nema za sve
jer
diktiraće mi n to
čulo
a krv zapisivati
tečno

- 2 -

i krvi i suza i kiše
svega ima na tom licu
tek očaja ... ne
(ni duše
ni bića
ni reči)
kraj

- 3 -

kada misli po..o...prime zagasitu boju
e
to je do..o...obar povod za....
kad siva kosa jo..o..oš više osedi
e
i to je dobra i..i...inspiracija za....
kad se telo o!dvoji od misli bi!lo koje boje
to je već za...a
eh..h...h
i šta ću ja saDA A???

- 4 -

ne mogu ti reći ništa osim
    ćutnje
otvaram usta u / nebu čujnom / besu
dižem pesnice ka liku pred vratima
nogom šutiram vazdušnu barijeru
    ne mogu ti reći ništa osim
        ćutnje
zamišljena krv teče iz tvog tela
    lokva
    potop
    sad ti nema spasa
ne mogu ti dati ništa osim
    bučne ćutnje

- 5 -

svakoga jutra isti ritual
otvorim oči
zatvorim ih
otvorim zatvorim
duboko razmišljam u šta bih pogledala
i na kraju krajeva ipak odlučim
još sam živa

gledaću u sebe

- 6 -

tražila sam kartu u jednom pravcu
greškom sam dobila povratnu
čovjek kraj mene se predstavio
greškom sam rekla " je ne vous comprends pas"
kiša je lila kao iz kabla
ne sećam se da sam ikud izašla iz busa
lice mi je bilo natopljeni sunđer
ma
ničega se više ne sećam
s naporom misleći na ovaj život
sušila sam lice bacajući maramice
u klozetsku šolju
duboku
svetlu
vijugavu

- 7 -

odjek ili šum stvari
ubačenih u kontejner
iskaz je moje asertivnosti
tako želim
van iz svoje kuće
lakše se diše bez nebitnih
manje bitnih
davno binih
tebi (zašto? zašto?) i te kako bitnih
komada posuđa
odeće
obuće
hrane
i još puno toga
komponovaću rapsodiju
u fus noti zvuka kontejnera
slušaću je neprekidno

i biti ubeđena da ni tebe nema među zidovima

- 8 -

beznačajni postupci
postanu reči
kad pesnikovo očajanje
eksplođira
dim dotakne đavola i boga
geler za gelerom
do uma bez svesti
jednolike misli
postignu takvo ubrzanje
da nepokretni
čemer
projuri
kroz
bedu
beznačajne reči prodru u poeziju i
tek tada
dobiju na smislu

- 9 -

duši je svejedno
za šta će biti proglašena
kad napusti telo
ili kad telo nju napusti
ili kad se stopi s telom
ili kad se desi čudo
koje vam ne umem detaljnije opisati
zasad

- 10 -

tog dana
kad su me stvorili
nisu ni pomislili
da li sam saglasna
sada je kasno
nadasve i prekasno
iz srca mi niče mahovina
proteže iz grla do usana
ostaje mi samo da
mukom zarobljenog krika
ispisujem poeziju

- 11 -

poezija je grom iz neba žednog tame
pesnik je meta svojom voljom nastala
želite li krv pa ona je mastilo
želite li srce pa isceda gorke misli
šta biste još
da se uverite?
evo humke (iz nje ne odlazi)
epitafa (prva strofa zadnjeg dela)
poslednju pesmu dovršiti
neću

- 12 -

iz obzira
iz navike
klaustrofobije
aglofobije
androfobije
ne cvilite, aveti! ne!
autofobije
ne ričite, sablasti! ne!
glasofobije
dementofobije
kakofobije
pocepaću svoje lice!
pekatofobije
tafofobije

reč ljubav sam spalila i zadnji put je pominjem
dok čistim pepeo
zaostao po uglovima
mozgovnih potrepština

- 13 -

kako hladan prst!
drugi ti je hladniji...
šaka lakat ruka pa zagrej ih nečim!
(neizbežno je razgovarati sa sobom
i potvrditi postojanje stvora
koga
na svu sreću
nema)
a onda?i šta ćemo sada?

- 14 -

svaka priča ima krila
da joj ne bi dosadilo
ja sam svojoj zasadila hrast
ne poričem
dugo smo čekale da izraste
i raširi grane
sada priča poleti
pa se vrati uvek drugom gnezd
a pod zadnjim
sedi Buda
ni to ne poričem
svesrdno je pomagao u uzgoju stabla
(i još uvek..i još uvek!)
znate
mojim rukama
ponekad
nedostaje

iznenađenje

- 15 -

ne recite mi ko sam
čemu život služi
ako ne da nadgleda
razdor između bića i misli
ne recite mi ništa
moj život sve zapisuje
razdvaja bitno od najbitnijeg
i jasno se potpisuje
ne recite mi "dosta"
život nema granica
kad ostavi olovku
e tada
ću
pročitati
sve
na komemoraciji

- 16 -

Oh! koliko posla oko razvrstavanja misli
svaka bi da bude osobena
gospodar univerzuma
i kako ih obeležiti svojim "ja"
kada i to "ja" vlada drugim "ja"
a nije iznad univerzuma?
ne dižem glavu godinama
s mentalnog polja samoniklih misli
pokušaću nešto poput digresije
(boli me glava, gladna sam...etc)
ne vredi
neko "ja" opet započinje :
oh
koliko posla
oko...
hej, Ežen,
pristajem,
biću glumica u Teatru apsurda!

- 17 -

kada se više ničemu ne
nadaš
onda tek počinje život
moj još nije
još ne
hajde, idiote,
i gazdarica ti je u ludnici
well, werll, well,
počinje
odbrojavanje

-18 -

ova soba je nekada bila štala dedinog konja
moji su je nasledili kad je Idža prodat
deda je plakao, opijao se i plakao,
a moji su je nekako osposobili za stanovanje
ne znam iz kog ugla dopire tiho rzanje
a iz kog plačno uzdisanje
tek
svake se noći budim (ako uopšte zaspim)
stavim po šaku slame
maramicu
čašicu rakije
i pitam se
kako ćemo se slagati kad prestane odbrojanje

- 19 -

na dlanovima pruge
grče se i ispravljaju
nešto bi da kažu
nešto bi da prime
cele noći ih posmatram
joj
kako da prodrem do anatomije ručne
šizofrenije

- 20 -

mirno prolećno podne
vrapci cvr cvr cvr
ma
čini se.... čini se...
nešto najavljuju
da!
urliknu vetar
i raznese reči kojim sam htela
pesmu da sazidam

Spremna

imala sam tople oči
kažu
imala sam vedru kosu
dobacuju
imala sam snažne misli
potvrđuju
e
kako sam bila slatka
i pčelama
i osama
beži od mene
lažni prinče
nadzorniče gubilišta
ponoć zvoni
duša šeta

prekrijte je novinama

Šta sada?

Kako svane
tako navučem kapke
preko očiju
preko grla
osećaja
ostavim podsvest da na miru radi
i tada se desi isto čudo
neko nenajavljen uđe u mene
bode me perom
i kičicama
i gudačima
i ko zna čime još
bih da ga zgrabim
bih da ga okujem
bih da ga natenane ispitujem
al' on se ne dâ
šmugne i ostavi mi rusvaj od
in
spi
ra
cija

Igra smrti

lako sam hrabra
vesela i orna
iako sam na sve spremna
bez proračuna
iako me ima
u svakom atomu orbitalne sfere
vetar mi šumi burno ali nemo
laka ti noć, bledolika ženo,
smrt može stići svakoga trena
laka ti noć
laka i crna

THE BEST OF THE END

1

I šta smo postigli zahvaljući nauci?
Dokaz o
određenom broju nadinteligentnih?
većem broju nomenclatio suprotnog značenja?
nekoliko izuzetnih izuzetaka...?
Toliko, toliko, to je sve...
Upravo razmišljam gde pripadam...
prva je grupa diskretno ambiciozna
gruga užurbanog hoda ka carinskoj sužbi
a treća je najvažnija jer je TO etc...
Ma šta ja/vi mislila/i
ono sam od čeg
ne odustajem
Psihoverbalni delikvent obscenitas artis
etc...
(svakako)

2

Jesam ništa i nešto ni u čemu
jesam kraj i začetak novog okončanja
jesam sve što nema razloga da bude
govorim o tome da bih osmislila
besmisao postojanja
jesam
dok osećam da nisam
a tada
.....
nema šuma odgovora
ni pad kamena
ni dodir oblaka
jako mi je drag
i previše
podnošljivi umor od čekanja

3

Sobu sam obložila ogledalima
razumete?
Sada nas ima sasvim dovoljno
da bismo ogovarale
usaglašavale se
pretle pstom kao bajagi
divile se onoj drugoj
ili zamerale trećoj, četvrtoj
Tako mi je nedostajalo društvo
bila sam previše ... sama i..
tragično raspoložena...
Sada se sve okrenulo u
uzajamnu korist
mazohista se može žaliti,
tešimo ga i izjavljujemo naklonost,
desi se i sadistički ispad one kraj zida
najudaljenijeg od prozora...
Hej, upravo!
Sabirni centar uglačanog poda
jasni je dokaz ludila
ne bih tačno znala
koje među nama
Ruku na srce rasujem se
(trenutak,čas, otkucavam stih
ne dobacujte mi, kristalići, pesma se ne smišlja..
ona iz gluvoće izvire!)
dakle drago mi je
što prijateljica više nema
Ipak
samoća je
najinspiracija..

4

Ja sam avangadista; "plenim
novošću, neponovljivošću, za
gonetnošću ...ću..ću..u"
Oprostite,
mea culpa (da, plenim i multi
lingvalnošću::UUU!)
ergo, lapsus calami
ne ja,
već sam plen pozitivistima i
obožavaocima tradcionalizma
"Sreća je...ovo..i ono... i ... je...sve"
Ja sam utonula u avangardu
možete me psovati do next year
ali
nećete me naći
i gde ćete pljunuti?
Mortalitas pokušavam razjasniti
puzeći kroz humke i svetlosne godine
daleko sam od litosfere, hidrosfere
pozdrav iz jezgra Zemlje
arcanum est
sum/sumus

5

Ne spavam puno sklopim kapke otvorim ih
Ne sanjam nikako tastaturom hodam
u ritmu "noć...noć...noć"
Ali ove!
izuzetno! noću radim
oblikujem san
sasvim instinktivno,
po volji poetske plazme
kako je razlepio kapke
i upisao tri reči za kraj?
"većeras te pratim"?
Kako?
Ne znam,
ili nisu tu
ili ja
verujem
snu, noći, ničemu

6

Znaš li šta si sve propustila
u životu?
pitala sam svoju imenjakinju
nekako nalik ...nalik.. na ljudoždera
Kad bih vam odmah odgovorila,
reći ću vam sutra ili
malo, malo posle
mojom biste glavom udarili.... o ...
latrina bljak!
Stavila sam ruke preko ušiju
kad me je ćutke pogledala,
otvorila usta i
pljunula komad džigerice,
zatim
kidala dalje i još dublje.
Ova krv nije moja
nije; pa , otkuda mi?
Bleda sam i
sasvim svela
Eto,
eritrocite propuštah dok sam bila živa
priznala je
uh, kad bismo
ber sada
u miru
počivale,
u miru!!!!
a moždana presa? Ha, pljunuću i nju!

7

Znala sam da nije trebalo,
a ipak sam bila saglasna.
Koga bih mogla
optužiti?
Majku? Oca?
Običaje?
Godine nosim
ispod šljokica.
Osobine
ispod izraslina.
Stekla sam visoko
obrazovanje
od zemlje, trave
do oblaka.
Vrlo sam ljupka
marioneta.
Nije trebalo, ali ipak sam
okačena o život i uživam.
Pristala sam na
ovu ulogu
onog trenutka
kad je vrisnula.
Nije trebalo,
kajasm'o se obe.
Da smo na vreme
zaćutale
smrt bi se potpisala
pravim imenom.
Znala sam da nije vredno
biti mrtvac u uniformi.
Majčin je nastup
davno okončan

a moja je uloga
izmenjena.
Svakoga me dana vade
i pokreću,
a noću sam ono
što, recimo, jesam.
Znala sam da nije trebalo
a ipak sam: "Dobal danm Dobal dan, Dobal dan,,"
"Bacite marionetu!
"Ua, ua" .... "Režija, stop! Zamena!"

8

Opet je svanulo
prinosim češalj utočištu
i ritual buđenja
počinje
intencijalna pobjeda
nad užglom civilizacijom
nad asertivnom nebulozom
nad travom
nad smrću
evo dana
dana
D ana
D
pokidane vlasi sadim i zalivam

9

Rodio se ...godine i umrô ....(pod brojem)

I?

branite duši da se rasprostre?

.

Rodio se onog trenu

kada je

iznikla bašta

i

izrasla šuma

Ars poetica

.

živeo je

pijući nebeske draži i

s Mesecom grlio okeanski svod

a

zatim

grom

svraka

suša

pepeo

raspori oblak i san nestâ

Dragi moji,

sada je jasnije

spustio je, pa izvukao

krilate oči iz vremena

NOVEMBAR IV

1

kažu jedi
jedem
kažu pij
pijem
i izbacim sve
iz sebe
jer će opet
jedi pij jedi pij

život je bez milosti
moram i ja
biti milostiva

2.

šapat ili muve
sunčanica jeza
oni hodaju
praznim se glavama dotiču
o
da
i raspliću grč prstiju
u obliku saučešća
a ljupko sam zapretila
moja smrt je samo moja
život sam delila na tone
prah i pepeo zaostavštine
ne dam
Sunce smiluj se i spali
Meseče pokop je na tebi
samoća pacovi
i
OM

.

3.

jednom rukom pridržavam drugu
ili drugom dobacujem prvu
to je odluka nad odlukama
mada same će izabrati
na meni je da odbrojavam
i sledim nijense ambisa
živote živote
samostalno si nastao
a ti smrti
po dogovoru
koga s kime
saznaću lično

.

.

4.

.
znala sam kako će početi dan
kao i noć
razume se
da capo al fine ...da capo...
ničega se ne plašim
ni bubnjeva
ni pada scenskih zavesa
sve je kao i nekada
samo to me jedino plaši

odsustvo straha je uvertira
za operu O
Beskraju SMRTI

.

5.

.
inala sam 5
ona tu – oko...
plakale smo obe
svaka iz svog – sasvim istog
razloga
dobila sam medu
da ne bih mislila na
nju
koja mi je kapala
s neba
kasnije sam bivala starija
a
smrti su bile
iste
iskreno govoreći
čupala sam kožu
skakala u grob
naizgled nevidljivih

zadnji put
pomislila sam
znam da je u kući lom
poludeću od nereda
ostaću u ludnici
počistite posle pogreba
sorry, Father, it is late
vratiću se bez otpusne
tebe
nje
i mede

.

6.

.
ja sam takva kakva sam
možda ne baš
čini mi se
i da mi se ne čini
a kakva bih
unikatni oblik
preslikane jame mozga
utvrdiću čije
ma rekla bih
ihhh

.

.

7.

.
slučaj kao slučaj
izabrao je glupost
ne verujem u slučajnost
ali u namerno izabrani slučaj
morala bih
verovatno
slučajno vraćenu nameru
verovatno bih primila
ali ja
uopšte
nameru
nisam
imala
bila sam glupa
i ostala
evo
priznajem
a
namerno se ne potpisujem

.

8.

.
ni ovog jutra nije popila tablete
Zemlja se vrti
zvezde vire kroz oblake
ali ona
nije popila tablete
usta je zatvorila
zatvorila sam prozore
samoća je potvrda
da nešto postoji
škripa kovčega
ili kosti u rasulu
nije bitno
ni ovog jutra
nisam pri sebi
postoji i više nepoznatih
(van ove jednačine)
koje mi se smeju
kao nagrađenoj u takmičenju iz matiša

.

.

9.

.
jeste jeste
prihvatam vašu nedostojnu
odrednicu
tužna sam
pa šta?
bili biste ubeđeni da ste u pravu
i kada ne bih potvrdila
tako je jednostavnije i
dirljivije
o
ona je tužna
rekla sam svoje
oblačim dronjke
i izigravam najtužniju tugu u bari
padam u nju
s
magnumom
zakočenim greškom ali
padam od straha
i mutim blato mastilom
otkočenih vijuga
greškom

.

.

10.

.
sećam se
bilo je prijatno letnje jutro
uživala sam u sebi
kao zvezda koja preživi zvezdotres
zagledala sam se u psa
spuštene glave uzdignutog repa
izoštrenog njuha koji ga je vodio
duž mog satanskog vidika
legao je kraj nečijeg groba i cvileo
pokupih pogled i zapitah se
da li mi nešto predskazuje
a ko će njušeći prošlost
stići do njegovog leša?
ko?

.

.

11.

.
nisam ni sanjala
da ću u snu videti
nebo
i sebe na njemu
evo mene
evo neba
dakle
zaista sanjam
zaista

.

.

12.

.
objašnjavali su da se lik čoveka
preslikava i u vodi
kako svoj nikada nisam videla
sedim kraj reke i čekam
pojavit se na tren i nestanem
stalno menjam boje tena
znam da sam nekima čudna
ali jesam to i šta ću
evo me opet
razgledavam

najistaknutiji mi je osmeh
veoma bledih usana
sada se izdvajaju oči
trepavice kô iskrice
svanuće skoro
a nikako da sagledam sve
evo i oblaka
prekrio me i sačuvao za sê
možda će Sunce izglanca
ti ogledalo
a možda će ipak odati tajnu
lik čoveka živi u srcu
a za to već treba
skočiti u
bunar

.

13.

.
možda za dan
ili za 30
godinu
ili deceniju
ali za vek
sigurno
ovde će biti sećanje na stopu
slepljeno za
zvezdu
što će ići svojim putem

samo
upamti
sa sobom u sebi
pamti

.

14.

.
da li se život drži ijednog pravila
ne
osim da ode
kad mu je volja
ja se strogo oslanjam na to
radim šta hoću
a volja mi je da od tog ne odustanem
poezijo
. .

15.

.
rodio se 1800 i neke
umro je 1900 te i te
rodila sam se 1900 i neke
a postojim 2000 i ko bi znao
u čemu je poeta
mesec njegovog rođenja
isti je kao i mesec moga
a dan njegove smrti
podudara se s danom mog prvog plača
200 godina teturaju vijuge
njegove i moje
i promišljaju
šta nas to veže
zašto su nam pesme na istu temu
nešto gori i truli
njegova urna
ili
komora moga srca
odsutna kao stari olinjali snovi

.

.

16.

.
nebo je na odstojanju
širokom
dubokom
tamnom
čini mi se
ne
čulo me ne vara
nešto se bitno prelama
između
sada
i
ovog trena
o listu visi nedomica
zbaciti mrava
ili ga uvući u koren za navek
da
puče oblak
mrak je tamnica za mrvu kore stvrdnute zemlje
daću vam kap presahle krvi
.za zadnju strofu
poemu ne
.
.

17.

.
ne mogu da verujem
ne verujem
ne mogu
a ko bi
nema mene
i milosti
pre
ma
ži
vo
TU

.

.

18.

.
da li se ispuni poslednja želja
ili je treba pokopati na vreme
da li se zna trenutak pokopa
mogle bismo se naći u čuđenju
još puno toga mi je važno
ali ni to ne znam smem li reći
ako izgovorim najbitnije
i mrak proceni da je u pitanju želja
kako ću znati na čemu sam
kasnim ili ih je on već pokopao
pametna nisam
ili ja nisam ja
uopšte

.
.

19.

četrdeset je godina bolovao
i bio ubeđen da će umreti od tog
jednog dana su javili
nesreća na ulici pregažen je on
sudbina je svojevrsna kolotečina
do đavola san i maštanja
kad je presudno
nakazno ponašanje
ja
poklonik
Gaotaminog razmišljanja
nikada neću biti
TO
samo
nešto mea culpa est
s
i
d
a
r
t
a

.

20.

.
rodio se...godine
zavšio Filološki fax... radio kao klošar
u
školi....knjiga izabranih pesama trebalo je
(ali nije)
biti objavljena zbog obožavalaca reči mnogostrukog značenja
zbog očekivane e.... krize
seli se pešice
na sever ...kontinenta; planete
voleo je pivo i pogled u zvezde
zbog slabe cirkulacije
nije sprečio
skok kažiprsta na
okidač Magnuma 44
umro je...prirodnom smrću
ludog pesnika zaljubljenog u
tebe
nedokučiva tajno nad tajnama

21.

.
i u ludnici su navodili
kako sam lepa zanimljiva
napustila sam njih
kao i obrazovanje
nisam napustila samo
ludaka
koji nije video ništa
na meni
ne pitam se zašto
mного sam zrelija
i ciljam u metu

evo
okidača
levo niže

.

22.

.
zamislite da se vraćate
sa sahrane
ne okrećite glavu
nije rad
ostavite me samu
prokislju
zavejanu
ali..ali...ali
opuštenju i zagle
danu
u sebe

e
red je

23.

.
udahnem

u predahu
napišem
pesmu
inspirisanu
iz
da
hom

s podnaslovom
Fuck yourself, my life

.

.

24.

nosio je leptir mašnu
izglancane cipele
maštao o ...
dvorcu duša
koje
kapi kiše kažu
oprostite
ne tu dole samo više pa u dalj

otmeno je zgužvao
zadnje misli
u
nužniku

sad se smeje nadgrobnoj
tu je pala zadnja nužda
bez parfema
bez per si

.

25.

ne znam šta ću
nešto bih morala
samo šta
razmisliću
ako i ne smislim
nešto će postati
ja
ili ona druga
sve u svemu
ma kako dug da je
ovaj monolog
zanemeću jednom
evo
ćutim
trava raste
kiša pada

ja trulim lagano

.

26.

rano je svanulo ili je to bila munja
dovoljno umnožena i dovoljno prisebna
Malpomenu nije niko budio
mada je pacov grebao njenu masku i koturni

videla sam mač i još uvek pratim mogući napad
šta ako iznenada skoči?
šta ako postanem njena n ta žrtva?
ništa
uzvatiću filozofskom temom
ja sam univerzalni poeta a ti?
ja sam ti glupane
molim? dakle.... i šta ćemo s mačem?
naoštri i čuti!

od kada sam nêma ? ... od tada ...od davnina
ja ina...da....

.

27.

baš mi je drago što se
početak i kraj mog života
ne poklapa s krajem i po
četkom ova 2 veka

e

b

a

š

tako ću ostati nepoznata čituljama
praznoverju i budi vrag s nama

a nastaviću s poezijom om
i to mi je drago zapravo
to mi je najdraže ne lezi ovde
pitomi vraže postani soko!
u ruci strela
u oku tama
svetiće se avet
avetima

.

28.

pretvaram se ja to ne znam
(ne znam, stvarno!)
zašto sam se vratila ...
odakle i gde?
e, to mi je nepoznato
kunem se
ja se kunem?
prvi put izgovaram tako nešto
a to u šta se
kao
kunem pitanje je
postoji li il' ga smišljam
zamisliću ono doba ne, ne, ne smem
ja sam stvarna ovde sada
to nekada
majko,
u grob primi sećanja
nećeš?
vraćaš?
otkud gde?

od tebe sam to i očekivala
nisam lažem
opet se pretvaram jer to JESAM
nema mi druge
biću poeta

29.

bilo je to najlepše jutro
sunce je bilo zlatni medaljon
i što bih vam dalje nabrajala
bilo je to, to, to i tačka
zaboraviću sve navedeno
zaboraviću njihovo značenje
zaboraviću da sam alga
ne

alga je naga i slobodna
bez pamćenja
puna je
sočnih tragova

30.

jednom rečju ja bih opisala sve
kad biste je čuli
oči bi vam postala 2 izbočena grotla
grlom bi vam uzleteo vulkan psihoanalize
čulo sluha bi udarilo gong

zato se uzdržavam i radim kao vo
delim sintagme na bezbrojne poštapalice
posle svake razmatr
am njeno
neumit
no dejstvo
ako ste pribrani
dodajem ih još

dragi moji prikani
smrtna sam kô i svi
neću moći da izbegnem
opis jednom rečju
ne palite sveće
ne palite kremenje
umirite srca

iz dah nu ću
OM

.

31.

jednog septembarskoh popodneva
naravno
možda i dan uoči
ili cele nedelje
nije važno
možda i godine pre tog popodneva
neće me biti više
ali
sunce će obeležiti
tačno
kamen gde sam upoznala Partenona
i gde je prihvatio da postane
srž moje bîti
*
o, Parti
tada ću i ja tvoje
odo radosti na
trećoj Sunčevoj planeti

.

32.

od ranog jutra takoreći od svanuća
a možda i sat pre nisam najsigurnija
desilo se nešto dalekometno
slabo čujno ali vrlo opsadno

e

zbog toga ne napuštam ovu ćeliju
osim ako to nešto ne stigne do nje
izvrši prodor i opkoli me
već razmišljam šta preduzeti
evo tonem u promišljanje
zaista nije mi do šale
bacam pogled s prozorčića
strašno! masa crnih kišobrana
da ne pričam o mravu
pokušava isploviti iz kapi na simsu
neka mu je laka bara
a bari kanalizacija
ima li nade da stane kiša ?

.

jeseni boli me glava od dirljivih opisa
tvojih lepota
kojih? kojih? ne znaš ništa
osim plača
bez povoda

.

33.

ptica je biće ex definitione
kao i pauk, mrav, dinosaursus
čovjek je biće kao i ostala
ex definitione bića
postajem nebiće
jer čuh da nisam ptica
a letim
kružim
ne diram
pauka
nije biće ko napada svoje
samo u odbrani
izričito
mrav mi je u vidnom krugu
i morala sam
mada ne bih
spustiti kljun
i vratiti ga u nebića
eto
i to je sudbina
sada smo nebića oboje
da
zaboravih
i dinosaurus je
ex definitione nebiće
dakle
svi leševi postaju
što za života ni sanjali nisu da će večno biti
laka im ars poetica
la la la ars

34.

pričao je danima o nedavnom povratku
pitala sam
odakle
nastavljao bi po svome
znaš
ubeđivao me je
tako je lepo biti gladan i bos
i mentalno nesavršen
mislila sam, ruga mi se
ali, ne;
jedne noći
doneo je buket ruža
vraćam se odakle sam došao
drago mi što sam te upoznao
stavi ovaj buket u vazu
i pročitaj pesmu na listovima
smrt je blaženstvo
u poređenju sa životom -

*

bacila sam garderobu
bocu vina i haringe;
grlila sam tastaturu
i kucala mu poeziju

.

da
i ja njemu zasadih
par lala za dar (tu ću okačiti
ars)

35.

puno toga je u meni
i poda mnom
i
na meni
o tome ne bih baš
detaljno
i ovo je
o previše
kog bi vraga snob radio
s preimućtvom svih stonoga
kad i svoje dve korisri
za
šut ... aut

.

36.

kuća bez prozora
bez vrata
i dimnjaka
čovjek bez glasa
pogleda
i dodira
istorija ne zna
da postoji i
pra priča

otvorite kavez
mrtva ptica je
u grudima

.

37.

čupam
palim
zatravam
krenem dalje
osvrnem se
korov niče bez prestanka
da mi je ovog ludila
i vremena
njegovog sađenja
od problema
i mene u njima
ni semena ne bi bilo
žao mi je
žao
neizmerno

.

38.

on ruši gradeći
ja gradim rušeći
olupine sa svih strana
oreol mi pade
s neba
pa u humku

NOVEMBAR III

1

ovde sam ja tamo neko
okrenem glavu na tu stranu
i zapazim da je niko
povratim pogled ovde ja.o
već mi je teško posumnjati
a neizostavno to se mora
ovde beh ja tamo niko
transcedencija uzvraća logikom van iskustva
ti
si
ni
ko bila i ostala magla svih pojmova razuma
čulno neopažana
a priori
.
ergo... non sum ego

2

stalno osećam neke mène
i na nebu
i na zemlji
i pod njom
da
osećam ih i u sebi
ali ipak ipak
ne daju se objasbiti
čvrsti splet uzajamnih veza
žagor krvi svih nijansi
ima smisla ispunjenja
moguće je predznak smrti

u nerasvetlnim okolnostima
ushićenja

3

boli me
i šta ću sada
ne mogu odrediti šta
ali boli
i previše
ne mogu preciznije
i kada bih mogla
bol bi postao opisna gradacija
koja bi se klatila
i srušila na pod
tome bi usledilo sakupljanje smeća
dezinfekcija i deratizacija
oprostite bol mi je ipak blizu srca
i ne bih ga nikom dala ma kako jaukala
on je lično moj
i bez njega bih bila
sasušena grana
bez ijednog traga svelih pupoljaka

4

govoriću sasvim otvoreno
u meni nema ni P od pesnika
E S ovo malo sklonosti
k antifilozofiji
utvrđujem da u meni čuč
NIK
koji se dvoumi
između NIKo i
NIKAda ne reci
NIKAd
dakle
nečeg ipak ima
zapisaću sve i potpisti se kô
pesnikinja

5

čistim nameštaj
odeću i posuđe
radim po navici
kažu tako treba
gledam u sebe
uzvraćam poglede
zatim u prozore
oni kažu hop
odgovorim(im) odmah
pa pristojna sam vrlo
možda su me pomešili s nekim
nije bitno to se i učtivima desiduže sam vaspitavana
i bezgrešna do daske
učiniću i to evo evo
hop

6

pesnici boemi
raspikuće i ubice
svađalice i ludaci
a kako bi inače

nema sveopšte slobode
tako delikventne
da ti šikne uzdah pred zašivenom korom
harakiri iglama za poetski dubovez

*

moj se stih ne izgovara
jezik
mora
visiti na strani minijature

7

svanulo je davno
pretpostavljam
ne mogu precizno utvrditi
kada
ali jeste
puno je mogućnostikoliko nada toliko svanuća
s jačom ili slabijom igrom senkibeše to davno
zaključujem
ne vidim ništa
ne verujem više ni svom osećaju

8

.
ugledam slovo i
napišem reč
reč se uplaši i
zatraži pomoć
priskoči joj još ne
koliko i pobegnu daleko
ostanem sama od
bačenim probodena
ima li pomoći za mene
reči?
nema
nema
mi znamo ko smo
a ti
navlačiš masku na sebe u nama
počinješ da ričeš iako si lignja

9

.
titravu opnu sedefne duplje
milovale su ruke Zemnjanke
onda se rodih
i udahnuh
još uvek dišem
još uvek titram
a nada mnom pleše
aura
ko li nju mazi
ko li me čeka
biće sve isto kao i onda
samo što udah
postaće ha(d)
jedan i zadnji na putu za (k)raj

10

.
više puta kažem isto
a opet ste iznenađeni
kada bih ostala nema
i tada biste uzviknuli
zašto?
život teče
jasno mi je o čemu se radi
ja nisam reka već samo odsjaj
trunčice što upada u oko
prilikom svakog pogleda u nebo
koje je
ipak
najvažnije
meni

11

.
pojela sam kamen
i popila blato
sada mi je lakše
znam ko sam i šta
mulj na kraju ždrelo
očajem boji srce

ne žalim se
ne!
po
sta
jem
poe....

*

oko moj si list
nikada sklopljen
ni
ka
da da ...tika!

12

.
prošla je ovde
videla me
i ja nju
a pretvarale smo se da nismo
u tome je draž
u tome je poenta
biti nevidljiv
ali zaista
pao mi je kamen
neko kaže s duše
neko srca
a ja smišljam ne
po.
sto
je
či termin
smislila sam evo
pao mi je kamen
iz ruke
tik uz nemu psovku

13

.
da sam srećna i zadovoljna
sigurno bih bila osuđena na smrt
ne znam šta me od toga dvoga
inspiriše više stvarno ne znam
poeziju
samo
bol
piše
samo on

još krvarim / majko

.

.

14

.
pogrebna povorka se rastegla
i još se isteže
zadnji u povorci je bio bez lica
ili s licem prekrivenim maglom milion sveća ispred
nije razumeo jaukanje onih na čelu
i dugo je razgovarao
s najpribranijim tragom preminulog
čoveče
čemu ta galama oko tebe
i ja se pitam
dosadni su
taman da predahnem
a oni joj joj joj šmrk
daj jednu da nazdravimo
živ mi bio i srećan došao
kuc kuc srk
ćao brale
ovo je ludost nad ludostima
spavaj mirno
vратиću se sebi
lupeteti
kliktati
i odštampati sve gluposti
.
možda ne baš sve
možda
ostaviću neku i tebi
red je red u to ime
a mi n emamo svoja
M.A.psuj ma evo i ja
ću vala – ćuuuu

15.

čitala sam puno
nisam
živela sam u
knjigama
i šta sada znam
ništa
sve sam zaboravila
ili sam ja zgužvana i odbačena
tajnih skrovišta još uvek ima
ali i s njima ne znam šta bih
udarim glavom u jedno u drugo
i opet stignem do kante za smeće
nije moguće!
poklopac je naslovnica moje biografije!
au! to bio!
au...bio

16.

možda se varam a mo
žda se prevarila priroda
kada me je detaljno opisivala
kao sveli list na putu ka
meni
nikako da dokučim o čemu se radi
nikako da sletim na vlastiti dlan
a možda se varam
dlana možda nema
pa gde smo onda
pa ko smo ipak
ma zašto avaj
svi
prevareni
nasumičnom pretpostavkom
m o ž d a di šem mož da ne
odlućice
ne
što
ćutke

17.

bila sam na tromeđi
poezija
proza
danak u hlebu
jedan mi je zabadao klinove u kičmu
još uvek ječim pod vlastitom stopom
drugi mi je cedio potopljene zene
ječim grgućem i davim se davim
treći me je sravnio s blatom trotoara
e
tu mi nema ni srpa s nebesa
ni potopa večnog vodopada
ničega nema
a mora bi biti
drago mi je biti davljenik
i to što čuješ nije jauk
to je uzvik osuđeniog na smrt
živela sloboda !
(kraj)

.

18.

da
imam tajnu
evo
plačem
ne zbog nje
tako bi otplovila
plačem
zbog sebe u njoj
nadam se
potonuću
i postati ukopani kamen
bez
nade da naiđe
muza
koja silazi
do
podzemlja
*
sišla
je
samo hrabro
kamen si!

.

19.

neko mi prstom rasklapa kapke
nešto se uvlači
toplo i svetlo
zaista
podizem ruku i vraćam kapke
ne bih li to
zadržala samo
za sê
neko mi šapnu
egoisto...
nešto ode van dohvata
i nastâ tama ... stvarno
*
nô
kô i ja

.

20.

što se uspomena tiče
ja sam drama u četiri čina
ne baš ja
one su drama i opera
razmotrimo stvari psihoanalitički
psiha
kanališe
analizu
i sprovodi je do jame za
izmet
nu ti deo
civilizacije
zaključujem
uspomena nema
u tom mozgu leži zec
pročišćenom
bez
spodoba
dragi moji gubitaši
kad biste me glockali
tek bih znala da
postojim
uspomena je mitološka izmišljotina
a vi ste moja rukotvorina
nisam luda! delimično ali živa!
hvala za svečano otvaranje
groba

21.

evo me
tu sam
ne vidite?
shvatam
sama u sebi
povrh toga ništa
bedemi bedemi
tamnocrna jama
rapsodija kreće
osvetljena scena
uzbuđeno pratim
ritam svoga
ja
ne čujete ni to?

.
stvarno mene nema

.
nebo nešto traži
ono
već sve
zna

.

22.

ma šta ja mislila
čime se bavila
ma kako živela
odakle stigla
u glabvi mi je neo
bjašnji
va ra
dost
.
zvezda
s početka
za
kraj
iskri
.
.

23.

mislim
mislim
mislim
da stvarno
prevrćem se s boka na bok
i promišljam

od kada znam za sebe
bavim se time
a kako bih drugčije
gradila stazu smrti
što dužu
po mogućstvu
asimetrično zaobilaznu

pronalazač sam bez
premca premda....
i misli krenuše t om staz
om

.

24.

.
a šta bih radila
kad ne bih
mislila ni o čemu?
ništa
mislila bih
šta se to dešava
sa mnom
gde je tajna
skrivenih misli
eto
to bih
to jeste ništa
ali
budući da sam i ja
niko
onda je i ovaj zaključak
neprocenjivo blago
a
ja
deo njega (ne?)
eto

.

25.

rekla bih
samo bih pomenula
ne bih ništa detaljnije
i ovo je previše
jednom rečju
izbegavam pleonazme
a i neprecizne izraze
samo reč je dovoljna
da bih ukazala
na to što predosećam
izdaleka čudno
malo bliže blu.. (ne! i rimu izbegavam!)
sasvim ogoljeno
neočekivano
evo oči su mi kao durbin
oh morraču sad ću reći ... opet ... opet...

j.u.t.r.o

26.

čupavi krov mrežasti zid
ovo u meni je dom
kada bih dalje pojednostaljivala
ala ala ala laaaa
možda i jeste
ali moj nije
u svom sam bila na toplom
u ovom me jeza trese
kao
zastavu bele boje
ostanem li tu gde jesam
ostati će biti pro pa da ti
evo
nema me
mislim tu
jako sam nisko
zapravo
dublje
ni arheolog neće naći
fosil skeleta jastva
od
kore postaje prah

na promaji
had nebo had

.

27.

biti lud ne znači ne biti pametan
ne znači ni biti
ne znači ništa
biti lud
sasvim je dovoljno
da se spoje šavovi naprsline
i sve nuspojavne pojave
i otkud vam je onda
na pameti
pamet

otkud?

.

28.

to nije ljubav
nije ni zavisnost
to je moć prirode
ne bih dalje ne!
hajde
zvezdo
hajde mudri grome
ars poetica je....
ćuti
ćutim
om

.

29.

dan je zakucao
otvorila sam
ušla je noć
i sela kraj okna
ja sam izašla
ona je zatvoprila
pogledala sam
i rastala se sa sobom

*

žao mi je
nisam htela
biti dvoseklim mačem utroščena

.

30.

još nije
ali
znam da hoće
repetito repete
smišlja neko
iznenađenje
džaba mu
sve je isto kao i...
da
svanulo je
i?
preslikano jučerašnje jutro
prekjučerašnje
ondašnje
kad sam nastala
a kakvo će biti
kad ga ne budem pratila
to mi je bitno
veoma
list opade

i ovaj dan
i zadnji će
preko mog razuma

nije još
ali...

NOVEMBAR II

I

pričali su neprestano o znač(e)a(n)ju
(reči/pojma) život(a)
kada bi jedan zastao
drugi bi se nadovezivao
za njim treći ...peti..n.ti

i šta?
strah od nepoznatog pojma smrt
umnožavao je filozofiju
haotičnog definisanja Tvorca bezumnika

nastala sam
onog trena
kada je očaj
iskopao jamu za ideje

drago mi je drago kosmička poetiko
(ja sam ni ko)

II

videla sam puno toga
slepa i nemušta vidooka
u dnu mene iskri zlo
povrh mene zvuk sirene
ne mogu se o dupreti sili karme
ne mogu me uo bličena nii raspeti
osećam dan
ili bezdan
osećam nešto
možda ništa
o
se
ćam
da sam da! da! jasna

ali kome?
nikome i svakome
van onostruke
hemisfere

III

Dis pod vodom
Blažo je alga
Branko ko?
poetika piše telegra
me
a poete
astralna pera i
portreti ave
ti
i
z
raja

IV

smrt je život u ogledalu
izglancanom

s
n
om

V

jesam jesam ja sam
bila sam
i ne bila
neću biti kad me bude bilo
a sigurna sam da ću biti
tu
i
tamo
možda negde
iako me
neće biti

hajde munjo
osvetli me

VI

bacam pogled levo desno
srce šeta napred nazad
svi smo bili na okupu
osim moga sećanja

zna da sam sebi
najbitni
ja ja

VII

odlazio je sebi na Dan mrtvih
donosio ikebane pesama
i
kao što priliči maramicu i komadić neba
ljudi su bili ljudi
ma šta god da to znači
iz svojih koža nisu nikuda
ni do groba Nikogovića a kroz njega rekla bih...
sada je drugo doba
drugi ljudi
ma ko god da su ti stvorovi
priprema se veliko iznenađenje

Nikogovića proglasiše za egona ars poetike
napraviše mu divnu nadgrobnu ploču
s pogrešnim
datumima uz epitaf
naj!
zad

VIII

oni misle ne razumem šta
slažem se da i oni nemaju
dovoljno tačaka
koji dodiruju ovaj misaoni sklop

pogledam u oči
svakog ponaosob
uzvraćaju pogledima
ko zna kojim povodom
ponekad izgovorimo
u pravu si da
uglavnom prećutkujemo
i kada se lažemo
nije mi najjasnije šta sam imala na umu
a i da sam do detalja
po
jas
ni
la
srž
pitanje je ko bi me uočio
ako svako spava

IX

pitam ga
gde je bio juče zvala sam
niko se nije javio
pisao sam
dodajem
hoćeš li moći sutra
da mi se pridružiš
pisaću
hajde/
onda /
sada
nisam tu/ pišem
pa s kim ja razgovaram?
zamaraš me, inspiraciju...
(molim te – nastavi)

X

oko mene puno ljudi
s osmehom se obraća
dobar dan; kako ste; dobar dan...
skoro u horu stižu odgovori
hvala na pitanju; dobro; Vi?
pridružim se i osetim nostalgiju
tugu očajanje...
grom udari u strujno kolo
zaškripi i dobar, i dan, i kako ste
skočiše čiode s usana i čelâ

masa ra
štimovanih lutaka od lima
osta u tami pozorišnih greda
ćuti i čeka
početak iste XXI scene
evo me tu sam
a gde bih ihhhh

XI

dan započinje razmišljanjima
i pre no što se rodio, bilo je tako
da li da se zamislim i ja?
da li?

otkriti tajnu dubokoumlja
shvatiti da je ona i prviše
bezumna....
neka, hvala

dan započinjem begom u apsurd
što dalje od pitanja kako zašto etc
kad tamo
vidim njega guši se u mislima
na samoj ivici
mog opstanka!

gluposti,
zmijo,
pomozi,
please!

(nijedan jezik ne poznaje pričaj što glasnije!)

XII

padala je kiša
a ja sam je gledala
ne
ja sam padala
a kiša je posmatrala mene
ma šta TO bilo
takav kraj je neopisiv
razumete?
reči više nemaju smisla
ove ovde / one tamo O
to i nisu..
već su...
TO

XIII

da l' će Branko misliti o nama
kao što smo mi mislili na ...ga?
si
gur
no
tamo gde on obitava
desno levo sredotežno
Ars Poetica je i humka, i pokrov
i više od svega
kunem se
u oblak ne ga tiv nog naelektrisanja
a pozi
tivne nadgustine
misliće
*
ako misli ne po beg nu
podsvesno
delikventnoj
inspi..ra...
ci
...ji ni će ga ???

XIV

zaključavam sve prilaze
na putu do sebe
a kako i ne bih
kad je puno onih nepozvanih
i onih koji se pretvaraju da su zvani
a nikada ih ne bih prepoznala
ili bih
ali i ja mam pravo na otuđenje
na izbegavanje čak i sebe same
dok ne otkrijem
ko mi je u glavi
i
zašto mi ne otvara
*
danima već cvilim
pred
obostra
no
za
klju
ča
nim

vra
ti
ma

XV

ja sam ono što moram biti
ne zato što zaista moram
na kraj pameti mi nije tako što god
pre bih pošla u pomoć Sizifu!
ono sam što moram biti
iz opštih razloga subjektiviteta
ispitujem delovanje supstanci zvezda
na najjednostavniji život ljudi
oduzimam dodajem i podvlačim
sve u svemu rezultat je nula
dakle
ono sam što moram biti
da bih doprinela ovoj
interakciji
da nisam to
šta biste vi?
gledali u nebo i molili
boga?
samo mirno
ja sam raspeto žrtveno jagnje
i kapima svojih probodenih misli
uvećavam rezultat gluposti na kub!
ja jesam ono što moram biti
ali sama sam za to odgovorna
da nisam ono što se mora
*
bila bih davno slama za ovna.

XVI

uzela sam kolač
zatim dva
pa još jedan
bljak
bilo mi je muka
i kolača
i ceremonije
ali takvi su običaji psihijatrije
bez preporuke radite šta je u nacrtu
a onda povratite

.
i jelo
i osećanja
i budete kopija kopije
materice
svoje pretkinje
ili
falsifikata
ko zna čije
zadušnice

*

opet bih kolač Jezdimire

XVII

u redu u redu
nebo je visolo
ali oslobađanja energije na ovoj planeti
događa se u litosferi ili
ne
po
sred
no ispod
zato je moguće da i ja izazovem lunatres
skokom iz sebe
izrazito svetlim i ključnim
povod OM

XVIII

živeti se mora
(ponavljam više puta)
i Li Taio Po je živeo
pa izvodim zaključak sledeće sadržine
mora se živeti
e
ti
i ti
on nema smisla ali i besmisao je
neka odrednica
recimo
ja svoj koristim u neučne svrhe
duboko zaronim u suštinu dubioze
i kreiram onaj drugi
sledeći i neizbežni
o
biće jedinstven
videćete
ili ne
zavisno od trećeg oka

mora se čuvati u sterilnoj urni zapečaćenoj epitafom Meseca

XIX

dobar glas daleko se čuje
moje je ostrvo pre
daleko pusto i
bešumno
pluća su mi puna
srce još punije
sakupljam slogove najudaljenije zvezde
i niciče padam
ja
odani sluga lunarnog carstva

jer sam oduvek bila ono što sam i sad
sudbina svemirske pučine

XX

ti si
TO
i kad
nisi
eTO

XXI

bliži se dan obeležavanja
veoma tužnog o izuzetno
dana kada je
ne ne smem izgovoriti
ali obeležiću na svoj način
dan kada je -
zaista ne bih dalje ...
- ako bih i krenula
pitanje je da li bih se skamenila
ili raspala na kolutiće leda -
žao mi je zadnjeg pogleda
dinosaurusa u malenu zvezdu
koja gleda u mene
upravo sada - stiže zima
obeležih

XXII

izađite iz moje sobe
i iz kuće
i dvorišta
i ulice
ma što dalje budite
svi do jednog
osim
jedinog komarca čudnog oblika
i
(nemojte mi ni verovati)
emotivno priljubljenog uz senku Meseca
na
mom licu
i još dublje
do krvne suštine
mene, mene! o. univerzume!
čast mi je!

XXIII

između vas i mene
kometa
magla i
kamenje
kad dođem do alter astra
ad Buddha
Ga
u
(tama) mog jata zvezda
postaće plam u bakljama
umetnost svega
sam ja
pokopana
ars
poetica

sjaj titra

XXIV

kada bih vam pričala čega mi je žao
napisala bih poemu
a lično to ne želim
shvatate?
poznata sam po minijaturi filozofije
tako kažu i podvlače
na to bih dodala
žao mi je svemira koji će nam doći glave
i to shvatate, ne?

XXV

sve sam pripremila za daleki put
drago mi je da sam najzad odlučila
samo da bacim još 1 pogled
na puno stvari odavnina
pogled se ustremi na mrvu poda mnom
znala sam
iz nje će nići bujni korov
us
po
me
na
šteta
opet odlažem put
mozak već kreće s neodložnim poslovima i
britkom kosom preseca me
e
v
o

XXVI

ne želim ništa protiv bolova
reanimirine su mi sve iluzije
ne virite u šupljine
samo ugrušci samoopservacije
pokidaću cevčice za infuziju
i gađati vas suštinski inficiraniom iglom
šta biste postigli kad ovog haosa ne bi bilo?
vratlo bi se umnoženo i nikome ništa
a meni kateter za moždani odliv

XXVII

na milion mogućih načina
pokušavam sprati
mrlje iz
detinjstva
zovem i ose, i ce ce muve
kada bi ubrizgale sredstvo za suočenje
možda bi fleka postala bleđa
dakako
postala je nulta krvna spirala
obmotava se oko glupoga vrata
koji nikada nije kriknuo
ne dam!!!
a sada samo
svragom ommm

XXVIII

u svakom kutku svojih oblika
posedujem bezbroj iznenađenja
na pameti mi je samo jedno
kako ihtumačiti ponaosob
ne daju se uhvatiti nipošto
o! to su
zapravo
strasti
u žalosti
nad
svojim pogubljenjem

XXIX

to sam htela i želela od srca
samo to da samo
sve moje nade su u tome
postalo je drugo ja
u ruci držim
epitaf
živote
gde si? ja sam
tamo

XXX

da
da
da
razumela sam
ne moraš mi ponavljati
rekla sam
ne
ne
ne
ne ponavljaj mi
centralna tačka vrhovnog uma
ne
da
mi
dalja
eksperimentisanja
zato
p
s
s
t
ćuti(m) i živi(m)

XXXI

vidim njega tebe i tamu
zbog nečega drhtim
možda zbog
njega-tebe
il' tame
koze su davno odbegle
zečevi su napustili grmlje
šta se to dešava s jasnim vidikom?
penjem se visoko iznad svega
možda ću doći do odgovora
ali - ne
na samom vrhu je gromadni procep
koji vodi u plameno grotlo
spali me , nado, kremiraj, vero
a Žar srce okameni
kao bistu
gubitnika
(Lucidnih PS)

NOVEMBAR I

1

misli sam
biće jednostavno
ostaviti sve i postati
tajna
i bilo je
ali sada niče nešto neverovatno
nada mnom je neodređeni broj očiju
i
kopajući ono nalik na
zaborav
ispisuju upozorenje
antropološki centar za istraživanje
moja je samoća
uznemirena vrlo

2

čujem šapat iz susedne ulice
"mnogo je pušio, malo jeo..."
imate li pameti ljudi? imate li ičeg
osim sveća koje mirisom mame
davno potrošene reči saučešća ?
da
na današnji dan umro je i opsovao
život koji ga je od pelena psovao
civilizacija je dupla nula a on nije mokrio
svoje otpatke je zavijao u svilu
otmeni gospodin po naređenju
predaka ili
pretkovog semena
uostalom
nije važno
ćutite ćutite
i on je
ućutao
obmanut u materici i grudima
još
lakrdija

3

ne sklapam kapke
hoću sve da sagledam
a to što su mi zenice sada crne rupe
ništa
duboko u njima je tajna i u tajni
nikom znana ja

4

ne razmišljam puno
nemam vremena za prodiranje u suštinu
hladno mi je
ja sam kamen
hej
otkdud to da se i on trese?
groznica vlada njegovom bîti
a možda sam glečer koji ne zna šta bi?
ne razmišljam puno
prodirem kroz sebe i
drhtim
šta li ću reći kada se slomim?
ne znam ne znam
noraću
ipak
da razmislim
(ja?)

5

ušla sam u voz kao drugi
zauzela mesto kô i oni
pričala sam kao svi
plakala sam niko nije

sirena para maglu a moj pogled prazninu

gde ću sići i iz čega
moje je sedište prazno prazan voz
rekoh već
praznina plače
jer
je
nema

6

najlepša stvar
pojava
osobeni znak
ma koje vrste primerka života
bilo flore ili faune
ma koje posledice Velikog Praska
je
Lepota

guguknuću
dokaz da je ima

7

novembar je mesec koji mi je poznat
po nečemu
kao i oktobar i septembar
a da li se oni sećaju mene?
ne bih rekla ... ne bih
bilo bi im lepše kada bi se setili
kako sam godinama tada
plakala na kiši
ljudi su prolazili
stavljali mi banku pored leve noge
ja bih zaplakala jače
i kupa novčića prerasla bi mi ramena
oko ponoći
sve bih to bacila
visoko
što više
moje suze i ove iskrice pisale bi
pesmu
na listu Galaksije
plakati od sreće
čudo je bez premca jeseni!

8

ne treba zaboraviti boju jutra posle
zagasitih boja noći
o
nikako
dobro pamtim ovaj ushit i upozorenje
ne zaboravljam
s likom jutra s dušne strane svoga oka
shvatam da je njegova logika neopoziva
pa šta!
i umreti se mora
ni to nisam zaboravila
jutarnja lepoto!

9

rekao je dobro jutro

Sunce je pobeglo i još uvek drhti
i pali sve pred sobom
" pristup zabranjen "

rekao je dan
ono pade da le ko iza brda
i rečnog korita
" ne prilazi! "
traumatična pojava
rođena u znaku Ovna
rogovima bode i navlači oreol proroka
i fosila magije
najcrnje

a zamišlja
anđele
"ne prilazi!"

10

pričati o poeziji može samo
uzvišeni sloj analitič...ara

...ara

...ara

...ara

ja sam ubogi lešin...ar
gmizavac od nekoliko milimetara
jezikom sakupljam rasute mrvce
reči od umnoženih milja

.

onda žvaćem

progutam

pa

pljunem

ono ispod jezika što bi me ubilo
ali uvek odoži
za sutra

šta je sada?

11

utehu nalazim u divnoj inspiraciji
malo je čudan deo sin
tagme ali
jeste
ona mi je lek poput otrova vak
cine
kopam jame i evo me
živa i nesalomiva istrulelih kostiju
ali mozgovnih vijuga nepokidanih
još
on otvori usta
ja ih napunim muljem iz podzemlja
a gde bih inače s buđi
proboja tunela

moja inspiracija je
mržnja prema ljubavi
vidiš li
živote
s kim se dopisuješ?
mrzim jer te
volim

12

seć... se dan...
ka... sam prese...la rečen...
pri...kr...lai... pogl..
utiš...la... b...lo...
seć... se
ti?

vađenja mozga?
srca? i
pluća?
telo mi je ispunjeno solju
na pustinjsoim sam suncu
ali
balzam....na nis...

vlagu mi nisi usis...o
reč..ca...se...na...z..re

os
ve
ta

s pravom veta
mog

13

bio je predavač na Svetskom kongresu pesnika
u glavnom gradu sazvežđa Bika
učestvovao na Svetskom skupu pesnika u supernovoj

Lea

bio zastupljen u antologiji Vasiona prevedenoj
na sve galaktičke jezike

začetnik je pokreta transrealista u intravenskoj
poeziji koja jedina nudi logos

postao je drugi On ubodom pera u

kapsulu

s

otrovom

rano

izjutra

ne zatvarajte

kapke

lično je zamolio

pst moli i poetika

14

sunce sam videla
ipak
skrivalo se vešto
oblaci su zagonetni
i oni beže u
sebe
kiša će skoro
ali kô da neće
pretpostavljam nešto
i donosim odluke
ja ih slažem
vetar iz raznosi
znam da je život tajna
ali naslutila nisam
da ni mrtvi ne znaju
iz čega su nastali

evo sunca
evo ptica
leptira i trave

evo mene na grančici
glavom prema
Eshilu

15

pod korenom trave
viri koren četinara
svakoga dana
ja sam pusta opet nikla
trnovita ruža
beru me za pogrebe
kidaju iz navike
ljudi su ljudi
era evolucije
zahvalna sam listu kojii cvet
pretapa u gvaš
ljudi su ljudi
opijeni mirisom
okreću vaze okreću sebe okreću svet i
iznenade se kad ugledaju ruž na
stopalima
puno puta
ja sam pila krv
puno

16

živeti na ulici
zna kuća na ulici
pomerena unazad van dometa meta
po o stavljenih s ljubavlju
samoživog
eha
ja živim na ulici
ne živim na meti
ne živim u kući
već u slici kuće koje nigde nema
ili
možda
ima
ali korak dva
od prometa
metâ
tako
e
ho
ho
će
eho oreola umobolnog stvora
ja žuvim van mete
kuća je
okidač
na
nišanu
ja
u dnu psiEho ho ho ro ra

17

psića na izdahu
zagrlio je sin u plaču
ja u panici oboje
vreme je stalo
klatno kelujalo bešumno
dok nisam pogledala neodređeno
psića nema
sin pati na drugome polu
a ja...
čeprkam po anatomiji
jedan mi je organ u telu Cokija
drugi sam sinu oko vrata okačila "ako ti za..."
posmrtni marš sam zaustavila
samo malo predaha
toliko godina
ni pacov
ni mačka
ni danguba
ne oplakuju
bila sam
više ne
idiote.... sećaš li se zvezde o kojoj si pisala pesme?
ne?
šteta
ona te čudno pominje.... radosno svetli rasplamsava
da... to je normalno
a za tebe
no
goto
vo

18

postoje ljudi koji nisu to
već su
tama ponora
i
ponor jazbine
sećam se zraka koji sam na tren ugledala
sećam se barikade koja ga je prekrila
ničega se više ne sećam
ničega
ja sam pokošena trava spremna za
spaljivanje
ali plama neće biti
ne
dimom katakombe sleteću u zaborav
ni pas neće zalajati
av
ništa
niko
ni
tama jama dim

19

ribe su letele kroz oblake
slikajući
galebova krila
ne čudite se
Eho je
bog bogova
njihovih stihova

20

vrisnula sam kō Sunce u ponoć
i mravi su se brzo okupili
širili su odjek moje strave...
...od kišne gliste do pepela...
oči su mi pobile do prokopa zemlje
tu je niklo na stotine istih
videla sam podzemne odaje
i čula šta sa sobom pričam
bilo je tako tužno
tako preopširno
da sam se uplašila preglasne samoće
na kraju zapaših usta bolom
pogled slepih kapkom mrtve ptice
stiže jeza
zaveja me
i
poče
operu po svome

21

neko izgovara
proleće
kapi u nizu ponavljaju
pridružuju se najsitnije
pahulje
vrapčić raširi krila i s krova
slete
na skoro sveli cvet
nikad ne zaboravljam da treba nešto dodati
nikad TO
ali hladno mi je
hladno
kamenčić sam u bubregu

22

nedostaje mi sve što
ne vidim i ne čujem
i sve što ne osećam
nedostaje mi
a slepa sam
i gluva
sasvim sam bez osećaja
nedostaje mi iznenadna čioda u
preumornim zenicama
koje mi nedostaju
koje?

23

svake noći svake svake
zazvoni odluka na
mojim vratima
pružim jednu nogu
pružim drugu
one odbiju da se odazovu
pogledam u ruke
jagodice su mastiljave
baš ih briga za uzbunu
o
telo moje
zar ti je svejedno što te moram
napustiti?
noć odluke nije bitna
presudan je dan koji je smenjuje
nepomične udove
pakuje i smešta
u buket karanfila da bi se ugledali
zeleno
i crveno
ima razloga da postane
seme koje hoda
hoda

24

postoji smrt
rekao je
ali smrt u životu
pokušaj da zaobiđeš
zaobilazim je
idem prečicama
daleko od vlage
igram se preskakalica
zaletim se po uputstvu
oprezno skočim i
pravo na nju
padnem
glupih li saveta dragog poetomana
upokojenog zbog bežanja od bye life

kakve li opsesije!

25

ne
nizam tužna
on mi se smeši
i kada pomislim
nema ga više
iznikne opet
i ponovi sve
hrabreći mene
sebi od srca
ono što niko ne bi da zna
to mnogo boli
peče i struže
ali je moj
jutarnji dnevni i ponoćni
osećaj da si

najodgovorniji
hteo ne hteo jedinstven si

ćuti i živi
čudo nad čudima

zvezdi ćeš biti legokica

26

dođe do mene
zaobiđe me
dođem do nje
zaobiđem je
trava je rasla i još bi
još
ali
zaobiđe je

s neba
i
s podneblja
snevačeva melanholija

27

ako se ne probudim
znači da mi san prija
mnogo više od novina
kojima sam se pokrila
jer
čitala sam danima
i noćima, noćima
pa udah izdahom slova samlela i
tankom niti koja spasava svet od ludila
isplela pokrivač boje poetike
ars

a u boji čega bih
inače?
čega,
l(j)udi?

28

ako bih neprekidno motrila na
reč / poruku/ ideju
ako bih s prekidima okretala
stranu
šta bih sa
sobom ?

da li bi mi srce okrenulo leđa?

splet nerava
da li bi postao raznizano klupko?
pametna nisam

a i da jesam
ovako nešto ne bih preduzela

filozofija
i
ja
grizemo uže aortnoga tkiva

vrlo sam srećna znači da sam živa?
nada mnom peva idilična
iva
logiko van kognitivnog ega!
njime sam ispunjena
lična antologija

antidepresivna maybe
be or not ....to be

29

bilo bi divno da sam lasta
latica ruže
padalica
bilo bi
stvarno je čudno što nisam to
a ima puno razloga
da jesam
ima
nebo me gleda sa svih strana
posipa nečim tečnim
i zlatnim
nebo
možda sam lasta?
latica ruže?
zvezda u padu?
ne sumnjam više

nebo razmatra i dugo piše
kad razlistam oblak - pročitacu
sve
ove noći moli me

30

šta znači reč o čoveku
koga su moljci nagrizli, šta?
jednoga pamtim po koincidenciji
7.8. je dan mog rođenja i njegove smrti....
pa, šta?
ne razumem
ni vi takođe
ne pominjite ga
ni njegovu suprugu
ja moram zbog ružnog i
beskrajnog sna
prigovara joj zbog srozanih čarapa
zbog sala koje joj šeta bokovima
smradu jeftinih cigareta
a nekad je bio njen dragi poeta
vitak
i otmen
kraljević lepotan
i ona princeza na balu pod maskom
sreli su se
pretpostavljam
tvrdim
nema mu druge no za oproštaj

da moli
ezoterični miris magle rekvijema
pokopa "bol i sudbinu ljubavnicu" / jer
šta znači reč o poeti koga su
razneli
i vuci, i jauci,

ništa
sumrak genija...noćna mora...oh...dosta
Blok
Dvanaestorica i
miokard

31

ušao je lekar i izašao
ušao je drugi a bog zna koji
za njima i fiktivni
pa nepostojeći

pružio mu pogled ili saučešće

sneg je padao
i nebo, i nebo
a on

razmišljao je o filozofiji

vetar, onaj tako jak, nije hteo zaustaviti vreme
stiglo mu je nevreme tačno oko ponoći
ha! to nije analizirao
to nije očekivao
diplome i nagrade
za neosenzacionalizam
kopije su biografije
spuštene u
laku ilovaču
ili lomaču
eadem omnia
a ja a ja jaaa

32

nisam ni slutila
nikad ni usnila
da je let u visine
onaj najdakekomet
niji
moguć

al'

otkad sam sama
očajočajanja
svaki treptaj lista
svaki ubod trna
uzdiže me više od zenita vida

dubina tog podviga prodire u mene
i iz ove duše kreće Ikar Pegaz
do samih nebesa !
dotakosmo Sunce !

ni slutila nisam
da je jama kosmos
poetskih
dimenzija

33

Sunce je peklo kao svake
zime
kiša je preplavila Saharu i
Gobi
grom se uplašio ratobornih ob
laka
mravi su sletali - griz
li hitra krila
a ja
sve posmatrala vlastitim očima
njima
trima
i
kljunom zapisivala
poemu
rekvijema

hvala

34

otvorio je prozor jauku i pustio ga kao
beloglavog supa
sup je izlegao krikove
koji su se uvlačili goli
u njegove žile
lešinar do lešinara
kidao mu arterije i aortu

okno je lelujalo
ili rasparana zavesa
podsmešljivo mahala
kratkim repnim perima

i on je zagroktao
i šištao
iako je plivao u krvi
koloniji lešinara
iako je ruku stavio na grudi
druga mu je pala

kao polomljeno veslo

sidra nema da ukotvi bol
stihija je
stihija
osećam i ja

35

budim se rano
ili sviće kasno
i rano zaspim
ili suton hita

znam ko sam ja
baš ta i ta
a vremenu više
ne poznajem lice

mrko svetlo sivoplavo-modro

okrećem list
i pesmu na listu
umorna sam od razmatranja
stavljam tačku ispod

zvezdu vi
dim
možda spava(mo)žda
e
svog mi je dosta

budim se ra
no...ili...
tač...ka!sno(sviće)...TAČ KA!

KA min(n)gsssss

36

tada sam bila
usredsređena
zaista
sasvim usmerena
na njen ten
pad kapaka
i rukû
i ruku
mislila sam shvatam
ali nisam
nikako
nekoliko kapi...
par uzdaha...
to je sve
što je na kraju proisteklo
ne iz nje
ne!
iz mene...
ipak
polako naslućujem

značenje termina
... pojma
... i logike
"život"
ispisuje izdah
zadnji jedinstveni
ne vredi se ranije na to usmeriti
majko, je l' da?
(zemlja se njiše ne odgovaraj, molim te!)

37

ne tumačite moje suze kao tugu
radujem se što još uvek teku
bunar želja ispunjavam

scenario je opsežan
moje srce bije
u ritmu kiše
pred zavesom izretbarenog zida
kraj postavljene piljarnice s lepo narendanim lukom
pred facama kolega čiji monolozi traju
pod svojom rukom kojoj pružam drugu
pred freskom postojanja koje stvarno i postoji

draga mi je ova iluzija iluzije
drage su mi svečanost horai
moja svest pridružuje se podsvestima

i kada režiser kaže "kraj"
izvući ću krila iz odore
poleteću visoko
najviše
... gde prestaju osećanja
odakle sam pala ni iz čega
gde ću biti ono što i nisam
tamo je sreća sveća
tamo je radost post

ostalo je jasno
no?

38

mnogorečita nisam
ali
"tražim nove izražajne mogućnosti za iskazivanje poetskih
stanja"
podignem prst
i
to je jasna poema
1
hej
vi
2
nebo nebo
3
leptir!
psssssst
4
dosta mi je
toga
5
da
i toga
6
dosta svega
7
ne prilazite
8
okidač
9
ovim ću prstom kucati o pokrov
10

ne
ne želim nazad
njime ću
pisati
po(st)eziju(mortem)

11

lako savijen prst
lako postignuTO

12

TO...je sve

39

pobegla sam iz postelje
spavaćice
iz epiderma
a opet bila ista
uspavana , opijena
trokrila(s)ta lasta
raspeta (bez milosti)
dogorela (krvlju prelivena, mislila sam)
kao svaka voćka
nedozrela, a opala
i
u zemlji
koščica
pored moga srca
sanja
letnju noć, nadu, mladost, mladost
TO

APRIL 2013.

REHABILITACIJA

Imala sam 10
ne
imala sam 12
ne
nije važno koliko sam ih imala
ali
jesam da
imala sam
kao roda duga krila
kos slavuj divan glas
zamišljenost kao mačka
to mi je i ostalo
krila sam priklopila
samuju pod repom
kljun sam zatim razbila
ubacila ga u vatru
ako mislite da predem
varate se
učmala sam
stara
ni glasa ni udaha
sada imam .... ne znam šta
ni godina
ni pamćenja
ko mi brani da
izgovorim?
ko?
samo kad bih mjauknula
(is?)
jednom jednom (iterum?)
a bila sam (proculdubio?)
čudak ludak
e(r?)go erat?

GROB BEZ SPOMENIKA

Ponavljam
mnogo je pisao
i pre
i posle
anestezije
a stalno su ga ane...zirali
da!
i nakon sahrana!

čudak
hrpa inspiracija ... hrpa

govorio je o Branku
Miljkoviću i Čopiću
kao
podsticali su ga na to
ma nemoj ćale!
u poverenju
jesu...

i kineski bi učio
da su mu šapnuli
talenat si Mi!

sad mi je jasno da sin o meni misli
isto što sam i ja o njegovom dedi
ja mu dedu nism volela
bilo bi mi drago da i on mene ne
voli
jer

smejao bi se pravopisnim greškama
glupostima u pesmama
et cetera et cetera
i
grobu bez
spomenika
na kom
pas vrši a a hhhLu Ju je napisao 9300 pesama
ja ću
sinak
pre ko desethilja da
ho ću

SCIO ME NIHIL SCIRE

na grani jelke klacka se štiglić
grana jeleke njiše se sama
Zemlja se vrti oko Sunce
Sunce je s uzdom od sazvezđa
nikada ne bih to saznala
kada bih verovala
u Sokrata
Parmenida
Hajdegera
i kamingsa
verujem
dakle
znam da ne znam
šta

pgledam gore
ne vidim ništa
dakle
istina je
ono čega nema
postoji u limfi
i sintaksi crva
vrapca
Vasione
one ili ove
Sokra ima/ne TE ?

REKVIJEM

pada noć
jasno čujem smeh
cvrkute i plač

već je ponoć
još jasnije čujem
sve

šta će biti kada svane?

možda će se plač
pretvoriti u Haleja
a smeh u vrcavi
gejzir

cvrkut?
on se ne menja
oda je tek rođenome
i
rekvijem onome

zato ćutim ćutim sve tiho zapisujem
ipak
rekvijem
i oda

slap Nijagare
grmi i preliva

(kao treće telo i njegova ZVEZDA! O)
da

PRISEĆANJE

izgovorila sam slog
na to dodala još dva
iznenada
bujica slogova probi mi opne
slušne ne
one nishodno ushodne
crvenokapljičaste
priljubljene uz podrebarne
najsvetlije tamne boje
tamnice

nisam ni pomislila da sam puna
svega i svačega
odbačenih šifri
imitacijâ imitacijâ
ravnodušnosti uzbuđenjâ
pokolenja alter alter ega

izgovorila sam slog
a on sad visi na nadgrobnoj ploči
posmatra me i nastaviće znam
a iz čega
kad sam izbacila sve kroz
pod
re
bar
ne
op
ne
o

ne
nisam nisam sve
sna da nisam nisam
sve
izgo
vo
ri
la
a
ri
la
sam do dna sr ča nog pod neb lja
izgovaram slog
uzvrća
mi vrisak
ak
o
samo samo tako

PLAM

Mislím da sam grom
zaista to jesam

tražim prolaz kroz oblake
i ubrzavam tempo
uspela sam
prošla sam
užarena svrdlasta
onomatopeja laveža

iskačem iz sna
a
munja mi objašnjava

na pogrešnoj si predstavi
bedna santo leda
stvarno?
no...
uskačem u san 2
pržim lažu
onomatopeje laveža

munja grom bljesak plam

DOSMRTLJAJ

smrt se šeta oko mene
bacim pogled
ne uzvрати mi
okrenem se i zaboravim je

hm...

ona dahće
nekad zacvili
znam da je glumac nad artistima
konemplacija joj nije preokupacija
meni je dobacuje

ne prihvatam ništa sem
zvaničnog saopštenja
tj. obraćanja kopljem u oko
e

tada ću uhvatiti zvezdu za kosu
pripiti se uz njenu loknu
uviti je i biti vikler
dok ne odluči da zaviori

neopisivi dosmrtljaj

prelepi pejzaž toga i toga
daleko od onoga Ga

molim
zavesa pre aplauza
OK
smrti?

EVO ME

jedan korak me deli od d

rugog

trećeg

i

...

daska se lomi

padam na teme

a noge?

one su zaseban deo me

ne

ne

ka idu gde im je volja

samo naslućujem (Sokra Te

samo brojim kroz senke bagrema

ali

ovoga puta

u na zad

tridvadanula

nastavak sedi na uzvišici

levo desno evo

dole dole evo me

mravi

a što pomenuh SokraTa?

što?

e TO non scio

evo

ODSUTNOST

ne znam ne znam
koje je doba
ni dana
godine
ni sebe same
vetar škrguće oluk se razli

odsutnost je osobina
moje konstelacije
sećam se samo
leti su me rođaci cmok
davno sam ih zavila u crno
a sada
nešto me grebe
nešto mi je duboko u glavi

da li je hladno krezubom deki
da li još drži ruku u šaci
da li je Sneško
il' pustinjski mrav
da li ga ima u prokopu
neba
da li???

mene sve boli
a pazim da ne vidi ko
i njega boli
pokazuje gde

zaobilaze ga kô lokvu mulja

kô buket koprive

zato i ne znam koje je doba
nije mi bitno
u ličnom postojim
on ne postoji
a prisutan je
ovde i tu
uvek je bio civili..za..jo...o

RAZMATRANJE

Krenula sam polako
čudite se kako bi trebalo inače?
šta bi se desilo da sam
pojurila naglo?
da sam iz mesta
skočila u dalj?
šta bi bilo da sam ono što ni
sam nikad učinila?

i ja sad razmišljam
šta bi bilo da sam krenula polako
ali tako lagano
da me je i crv mogao prestići?
vraćam misli unazad
da
polako sam krenula
ne mogu biti precizna koliko
ali
svakako
krenula sam
u prikladnom tempu
evo mene
eno sata
(peščanog svakako)
moj puls i njegov iscedak
istim ritmom kotrlja sadržaj
jednom vrstom oluka do
Diogenovog bureta

DIJALOG

Ti si stršljen
nisam ti si
koza si
ne jarče, nisam nisam
smrtonosna si stonoga
tako slepa a dvoglava si kobra
mamut
bivo
nosorog
ne! nežna sam i ljupka
bubamara tananih krila
misliš?
ne

hitac već ustreljenog ogleda
la
stavio je tačku na dijalog
ja i ja

SAN

Za stolom par ruku
tastatura žuti list
a pod stolom gluvo doba
kao pokošena livada
tvrđava i
lobanja

povremeno spustim prste
nešto (kao) ispitujem

sem razlistane zbirke pesama
samo vlaga i korenje

ali
probija se širi
tužne vesti o sodbini
Brotigena
Džima M.
et cetera
etc

podizem te ruke
otvaram i koverat pa ?
ubacujem buket trave
s vrhom naopačke a ?

iz štampača niče poruka

carissimi poetas

OMNIA MORS
EST OMNIA
sed est inspiratione
veritas!!!!

IN FINEM

nekad oko ponoći
nekad savim blizu zore
nekad se ne sazna kad
ali to se često zbiva

volela bih da sam leptir
volela bih da sam mrav
drago bi mi bilo da sam školjka
mali Pegaz vilin konjic

zamisliću da sam Sfinga
jednogrba kamila
da sam podanica Dalaj Lame
ali ništa to ne vredi ništa ništa ništaništa

evo me lepršam
iznad tela MaCvetajeve
samo minut pre tog trenu
kad ću biti neuhvatljiva
razapeta struna bora
koji peva svoju pesmu

o

živote

idiote

i

odatile

idi

skote

kao zadnji akord mol

kao zadnje prosto

Ce
nema šuma nema takta nekad bilo podlo bilo
sada mirna krotka jama
i u jami krotka ja
in finem Cvetajeva

RAZOČARANJE

vrana je uletela kao golub
sela kraj mene
otvorila kljun
i uginula

šta vam je ljudi?

golub je uleteo kao ždral
ostavio krvavo
tamnosivo pero
i izjavlo žalost

jeste li ljudi
ljudi?
lično sam sletela
ja nema selica
videla sam užas nad užasima
i pobegla tu gde sam se zatekla

žao mi je svega
i pticolova umolova
glupih li
nadolova
čekala sam
nemoguće
dočekala
moguće
zadnje
i
jedino

let vida s neba na bodljikavu žicu
logora osuđenih na smrt

troseklom
memorijom
srca duše krvotoka
oka

PARTI

Pričali su o poeziji
lingvistika
dinamika
značenja ...

sanjala sam Partetona
neko me je zamolio da
se izjasnim
" Partenon je mesto gde sam rođena "
prvi je pogledao onog do sebe
taj drugi sledećeg
i masa je leljala kao
žar na Akropolju
uzela sam knjigu tek objavljenih
pesama
stavila je u džep kengura
i
odjahala
masa je za mnom skakutala
ne nogama
ne
stvarno ne znam čime
ali
iz daljine sam jasno videla
ambis
bede i dosade
(bez inspiracije)
o
Parti
spavala bih spavala

tvoj kamenčić je postelja
široka tiha sedativ sedativa
bar ti me opij
par ti
moj živote Kameni

SAZNANJE

prvi šum zore
udara u doboš
dana
zvezde su utonule u zagrljaj
snova
senke su odlazile stazom
bagrenjara
svemir se približio staklenom ne
miru
jasno se ukazala povorka grana
gmizavaca
leptira kopitara
svi su ravnomerno uzdisali
izdisali
i lizali
kap s izvora prastarih planina

najzad sam shvatila svrhu postojanja
da
kasno kasno
ali
ipak
jesam
i sebi u lice otvoreno priznala
TO je TO ... TO .. jasno krasno
snovi ka sno vide
ali
zadnji šum zore seća me na

prvi
klanjamo se zvezdi kapi i leptiru
galaksija i ja SKUPA

SVETLA STRANA NOĆI

Budim se kasno da bih posmatrala
zvezde
budim se i rano da mi nieka ne bi doživela
srcostaj
ako me iznenada probudi zveket
znam da sam na pravoj strani neba
i da ovom rukom treba pomiriti sazvežđa
kao zrna grožđa
smeštena u
bure za
muljanje
neću vino
draže su mi bobice
munjo
grome
ne budite me
kasno mi je za rano podizanje glave
sa zvezdane postelje
i uopšte
kasno je za dnevne iskre graditeljske sekire
najdobronamernije

ŽIVOTNA SCENA

Da bi se išta zbililo
na sceni je život lakomisleni
svetla se gase
čula i ništa skaču u ekspoziciju
skače
opsadno stanje prvo drugo
sledi niz
kulminacija žvaće rep
svoju organelu najosetljiviju
peripetija je jesenji list (ruže, breze, lipe
keštena!)
opsesija opseije kada je najprivlačniji
svene
iz golog rastinja beže svi
jelen, vuk, soko , gmizavci

da li bi trebalo udariti dlanom o
obraz
čelo
onog iza iza
dlan pored???

ne palite reflektore
ovako nemi
slepi
gluvi
lakše ćemo podneti razsplet klupka
i ispaliti
metak u svoju
najintimnijudei piombo pozadinu
ne palite!
oprostite!....bomba je...! op... i... te...
kakva...

SAMOĆA

Zauzela sam pristojno rastojanje
od sebe u šumskoj unutrašnjosti
naoštrila sam sekiru
koplje strelu nož
nikada nisam bila ružičasta
uvek modra srcastotrnovita
previše plaha
duboko
zakopana

ipak
spokojna
jer

tako prikrivena
mogu gađati senku svoje senke

eto to sam
ja
ime vam neću odati

urlikom mnogosuicida
samuje i
Vučja jabuka

LEO

Pogledom u prozor
ja postajem ptica
dalje je sve prirodno
umnožavanje

u kljunu mi je najtanja grančica
u instinktu gnezdo jaje ptić
oblak je pukô i sasuo strele
s luka horizonta pravo u
delić
tihog
delić mladog
delić krošnjje
kišopadnog hrasta
a zatim
podigla sam glavu
i videla šta?
Mlečne Kapi oka sazvež
đa moga srca jedinog
danima mole "ne plačite
drage
sakrila sam mlade
svi su mi pod krilom
zagrljeni tonemo
iako...

i vas neće biti
na pomolu zore
grli vas
Leo odani"

POSTOJANJE NEPOSTOJANJA

1

pesmi

odvojih od sebe
zlatno sidro
slo bo do o o
ma i bakrena bila
u tebi je stohvat
proživljenih snova
gromadna nit
fanatičnih vokala

sinu

možeš me raspeti kô
recimo
hrista
neću ti zameriti ništa
ništa!
samo ću te zamoliti
jedino ovo
ispij sok što vene cede

tebi je prvom kapi
namenjen

2

čula sam pahulje kako se lome
videla oblak kako se grči
a krik ponoćnog vetra
e
to ne smem ni pomenuti
(ćutim jer
ružane
izdišući mesto
mene)

3

Mesec se vezanih očiju
prikrada Suncu u zimskoj
odeći
bol su podelili
uzduž i popreko
tišina je kaos
u očaju
bez nade da će istrčati i taj krug
brojim godove u njegovim nogama
jednim okom par / drugim nepar
iz pomame
suze koristim da dočaram potop
i smejem se do ludila
samo tako
drugačije ne ide
ej, živote...
neka te....

4

moj otac je bio čudak
partizan
četnik
i dezertjer
da imao je 11 godina
posle je bio
pajkan i
UDBAŠ
na kraju
medicinski radnik (boc boc)

ipak

najradije je
pisao pesme
(dokaz da su poete
ludaci)

"znaš, Ma, Branko i ja...."
znam...
živeo je uobičajeno
na prvi pogled...tvrdim
ispod uniforme ozbiljne sove
znojilo se telo trčkarala

ali ubod kljunom "neoprostiv ti je
tata
sećaš se kad si mi isakao usne?
sećaš se?
To ne zaboravljam
čuješ?"
pobegla sam negde...daleko..daleko
i vratila se
jer mi je i tu
smrt
postavila
nogu

Glupost : genetika je degenerična
bežao si , vraćao se.. s malom razlikom -
ti si sve zaboravio
a ja - ukopala u sê sećanje
bolje je da sam umrla mlada
bolje
ni kriva
ni ružna
postala sam
o
t
p
a
d osta mi je
ta -----
(a gde ću sećanja???)

5

ja sam bitnik
anarhista
melem i
kopriva
ja sam ono stvarno ono
niko to ne pomišlja
a zašto bi
(o!)
uopšte
neko tamo / ovde / ma gde
a kako bi???
šta b???i da l' bi???
ne slutim te
.
dijafragmo

6

kad zažmuriš vidiš sve
postala sam slepi miš
naslućujem prepreke koje oči nikad ne bi
mala razlika je među nama
ja ih ne izbegavam

zaletim se i
ударим
glavom, srcem, galaksijom pod rebrima

nakon toga sledi priča ...
beskrajna je i duboka
tako duga da
opela nisu predviđena za nju a
jame bi je rudnika bacile sa dna

otvoriću oči
i postati sova
tiho
nemo
okretaću glavu
u pravcima ponoćnih meridijana
oh
i sova sve zna
ona je pronicljiva
zaleti se, pai ustremi u cilj
ne
ni to mi nije najbolja ideja
glodarima bih se u letu obratila
iskidaj mi aortu pogodna je za mašnicu

u svim
bojama!
ružičastoj...
bledoj ....
podzemnoj
da!
to sam ja
pisac u nijansama...
kao
jama
jama.
ja
ma
ja...

7

doktorica mi je svečano saopštila
da
majka Vami je umrla od teško izlečive bolesti
opustite se
nije nasledna
ipak
morate mi dolaziti
tada
tada
i između tih kontrola
pa
shvatate
Vi ste žena!
draga dr,
ja
žena???
ja???
da li je Marija bika žena?
da li je Isus posledica ženstvenosti tajne?
moj je sin Isus nad Isusima
postala sam krava, koza, kobilica,..... da bih ga iznedrila...
od tada sam svetla monahinja ...
to od čega bolujem ne mogu razjasniti ni mudraci,
studije, bogovi, ni magije

samo ovo bih Vas pitala
pesnik sam od rođenja
kako bih se mogla izlečiti kad mi dijagnoza

još

u

ludari
nije
precizno
postavljena?
kako?
.
evo kiše
snega
umrlica je naslovnica
...bogzna koje zbirke pesama
dižem ruku iz korena
i
pišem
anamnezu amnezije
P.S.
pesnikinja

8

pogled mi je naišao na
do tada neuočen bol
odbio se svom silinom i
    bljesnuo
    osunčanom
    vasionom
    istom onom
    koja je spalila
i ubrzo sasula treset i kamen .
    pogleda nema
raspao se negativ misli o mislima
    zato je tama
    opsesivno sama
ja ostajem zaključana pod kapcima
    ne kucaj boli
    ne otvaram više .
prilaziš bojama lepote sveta
    a toga se bojim
    bojim
    bojim
    bojim
kao i ponavljanja priče
    o pogledu na dan
    i svetlost
    i nadu
koji su zapravo mrak
    naišao niotkud
da bih slepa tumarala
    i videla sve
a nikada ne bih nikada
    ...o..o...o...boje...

9

pojela sam što sam ugledala
ili me ogledalo vara?

neko žvaće
neko guta
nema lista
ni stabljike
ni korena
ni cvetova
nema ruku
nema nogu
ni očiju
nema pora

tek mi srce otkucava
i maslačak ima klatno!

tonuli smo međusobno

simbioza
dubioza
ma che cosa?
ma che cosa?
follia mi segue ovunque
o konačno sono io, ego sum,
vrlo tamna ali moja moja moja
nežna
strana
Meseca

10

u uglu sobe
spava slika

ako bih je smotala
nečim tankim prekrila
ustremila pogled pun dosadne logike
kô sasvim sliučajno
kad bi
sklznula sa zida
šta ako
šta?
ništa
osim što bi titraj
humke
vratio i mene u doba Austrougarske
draga baka Minka
ko me je nazvao M...? nisi valjda???
da?

11

nećete me videti nekoliko dana
željna sam slobode i
prirode
nekoliko dana sasvim je
dovoljno
krenuću stazama buduće
prošlosti
mirisaću cveće i ležati
na travi
nekoliko dana... toliko za mene
kada dani prođu
ja ću uživati
a vi ćete misliti nekoga nema

uobičajena greška ili metafora
vesela i draga
postala sam svoja
lepršavo
čedna
krunica
maslačka

12

pas je lajao
mačka mjaukala
otvorila sam kljun
i glasno cijuknula

slažemo se
slažemo

nema mira
dok pas ne zadrema

mačka me je ugrizla za
sluh
a kljun?
širi se i sklapa
"nema mira" ispisuje
dlakom mačjeg repa

kiša sunce pomračina grom

13

sedim i ćutim
i mržnja sedi ćutke
u obema raste nešto
na iz gled
lagano
ćudo
neobjašnjivo
a kada naraste
iznad grada šuma oblaka od suncokreta
postaćemo
blato
jad i beda prvog dećjeg smeha

uspeha nema
rođenjem
postala sam
ćup
slepca
Diogena

mama....

14

puno je ljudi koji
govore
smeju se
mašu rukama kao poletuše

ima i onih koji
ćute
sklapaju kapke
ruke nikada ne koriste
za obletanje stabla pored kuće
ni slamčice u uveloj bašti
ne pokazuju ni da su slomljene
ništa
samo vrana tu ponekad sleti
malo da se odmori
a lešini prija!

po svemu sudeći, ja pripadam ljudima
imam usta
oči
ruke
ali nešto tu nedostaje
vidik!
prošivene kapke ni lešinar ne primećuje
jamo

15

svaka noć mi je ista
i sasvim različita
i ta
koja stiže
biće
naklonjena
antropomorfmnima
i
preokupirana
crnim tkaninama za kamenje
popiću nešto
popiću vodu
da
najverovatnije
ponorničku
u pitanju je dogovor između
tame i mraka
ja nemam ideju
i noć je nema ali iznenada
mravi u tami iz mraka

16

posmatram ljude s prozora
trotoara
neboždera
i zapažam da sam za o
ne s najviše ludila

jasno je da normalnih nema
ali nije sasvim pojašnjeno da ludilo
jeste "in"
(većini.
naravno.
meni razumljivo)
ne pravite se da ste ono
što ste bili u peleni

svako je sebi
car nad carevima
odričem se onih
zvanično nekrunisanih

klanjam se podjednakim
nuspojavama holuvudskeNI vegetacije
najdubljeumeni..ma
a..ma...da

17

ima 1000 razloga koji bi učinili sve
da se probudim
Sunce vetar
požar mraz
obrt planete u
Mlečnoj Kapi sazvežđa

i da ne nabrajam dalje
samu bih sebe probudila
a željna sam
o
jako
jako
idealne meditacije
ipak
kopka me jedinstveni uzrok
koji bi je proširio na beskraj beskraj
ne kopka me
znam ga
ali nek on mene sanja i sanjajući ćuti
neka
neka
zaboraviću sve
i neizostavno
zameniti teze
.
nemušt i nepostojeći

18

pod
nerazjašnjenim
okolnostima
nestao mi
prvi i jedini prijatelj
godinama opipavam moguće tragove
i šta?
ako ga ima
ako još postoji
ne znam što mi nije
ostavio pismo
okončao ?
u srcu je mogao
pesmama
sećanju
ne

zauvek
zasvagda
njega više nema

a ja?
po otkucaju tastature
radim što i on
nejasna okolnost
pretvori i mene
u bolan nevidljiv
ži vot
smrti
mio

19

retko se desi, a desi se katkad
odnekud čujem
"kako si? hm?"
ma kako bila
istoga trena
sleti mi jato divljih dijagnoza

padnem
prokrvarim
iz ustiju izvučem
rakove u roju

ljudi
ja sam travnata, blatnjava močvara
nenaučena na opštu gestikulaciju
ne shvatam namere vašeg romora
osetim samo da mi obali preti
pri
rod
no
skrvnuće
da je iskopani rez nalikom na
mene
počeo da tone
sve
dublje
i
dublje
a
blatnjava mokra i travna ta TA
ta kođe
uranjam do DNA

20

u jednoj ruci mi je
pesak
u drugoj
vodoplavna zemlja

ja sam životinja i čeprkam po tlu

volela bih da sam
pesak
volela i da sam
zemlja
zašto sam životinja?

kad prodrem pod tlo
možda budem shvatila
zašto nisam ono
već sam bila to

rep čisti tragove
začuđenih šapa

21

dve tri lepe reči
ne mogu zaustaviti
grom
žao mi je
rekla sam ih i zaplovila
bujicom koja je tekla i na
rastala
preplavila suhu paru
monotonije
agoniju i urlike

dve tri reči za oproštaj
nisu sprečile da ostane
bol
naprotiv
roman o uobičajenom umiranju
je
grebuckanje u ponoć
zvezda
vetra
i
plamnetoidiosnaborava

22

ubacim jednu
pa je izvučem i bacim
ubacim drugu
obrišem đonove
pogledam iza
pajkani kucaju poemu
ako mi je prikače za kičmu
predaću je kao biografiju

za alibi
prijaviću " konkurs"
kako odlučiti
kako izdvojiti
par njih za nagradni?
bilo koji kako?

nosim u sebi milion pesama
prikažem li jednu
nestaću s preostalima
sad mi je jasna logika jeseni
prvi list
pada
na
fossil poslednjeg
o!
to nije sve!

23

zamišljena starica čisti nakostrešenom metlom
neko iz auta trubi i kašljuca
vrane ili čavke kljucaju po ogradi

i gore i dole
oceđenji oblak
a pod njime
lišće

na prozor sleće pocepana kesa
podseća na jednu jučerašnju
ispalu devojci dok je
maramicom skrivala oči

tako prost
sasvim
neobjašnjiv
u smrti životni smisao

25

kad nisam čitala
pisala sam
i kada sam čitala
pisala sam
kad ne pišem
ja mislim da pišem
ima nešto što osećam u
jami
čami
jutru
ima nešto čega bilo ne bi
da me nema
da sam crv
da sam list
da sam nisam
ali
jesam
stvor koji piše
čita
epitaf u ritmu
poetike
etičke
e
ima...

26

seć... se dan...
ka... sam prese...la rečen...
pri...kr...lai... pogl..
utiš...la... b...lo...
seć... se
ti?

vađenja mozga?
srca? i
pluća?
telo mi je ispunjeno solju
na pustinjsoim sam suncu
ali
balzam....na nis...

vlagu mi nisi usis...o
reč..ca...se...na...z..re

os
ve
ta

s pravom veta
mog

27

bio je predavač na Svetskom kongresu pesnika
u glavnom gradu sazvežđa Bika
učestvovao na Svetskom skupu pesnika u supernovoj

Lea

bio zastupljen u antologiji Vasiona prevedenoj
na sve galaktičke jezike

začetnik je pokreta transrealista u intravenskoj
poeziji koja jedina nudi logos

postao je drugi On ubodom pera u

kapsulu

s

otrovom

rano

izjutra

ne zatvarajte

kapke

lično je zamolio

pst moli i poetika

28

sunce sam videla
ipak
skrivalo se vešto
oblaci su zagonetni
i oni beže u
sebe
kiša će skoro
ali kô da neće
pretpostavljam nešto
i donosim odluke
ja ih slažem
vetar iz raznosi

znam da je život tajna
ali naslutila nisam
da ni mrtvi ne znaju
iz čega su nastali

evo sunca
evo ptica
leptira i trave

evo mene na grančici
glavom prema
Eshilu

29

pod korenom trave
viri koren četinara
svakoga dana
ja sam pusta opet nikla
trnovita ruža
beru me za pogrebe
kidaju iz navike
ljudi su ljudi
era evolucije
zahvalna sam listu kojii cvet
pretapa u gvaš
ljudi su ljudi
opijeni mirisom
okreću vaze okreću sebe okreću svet i
iznenade se kad ugledaju ruž na
stopalima
puno puta
ja sam pila krv
puno

30

živeti na ulici
zna kuća na ulici
pomerena unazad van dometa meta
po o stavljenih s ljubavlju
samoživog
eha
ja živim na ulici
ne živim na meti
ne živim u kući
već u slici kuće koje nigde nema
ili
možda
ima
ali korak dva
od prometa
metâ
tako
e
ho
ho
će
eho oreola umobolnog stvora
ja žuvim van mete
kuća je
okidač
na
nišanu
ja
u dnu psiEho ho ho ro ra

31

psića na izdahu
zagrlio je sin u plaču
ja u panici oboje
vreme je stalo
klatno kelujalo bešumno
dok nisam pogledala neodređeno
psića nema
sin pati na drugome polu
a ja...
čeprkam po anatomiji
jedan mi je organ u telu Cokija
drugi sam sinu oko vrata okačila "ako ti za..."
posmrtni marš sam zaustavila
samo malo predaha
toliko godina
ni pacov
ni mačka
ni danguba
ne oplakuju
bila sam
više ne
idioti.... sećaš li se zvezde o kojoj si pisala pesme?
ne?
šteta
ona te čudno pominje.... radosno svetli rasplamsava
da... to je normalno
a za tebe
no
goto
vo

32

postoje ljudi koji nisu to
već su
tama ponora
i
ponor jazbine
sećam se zraka koji sam na tren ugledala
sećam se barikade koja ga je prekrila
ničega se više ne sećam
ničega
ja sam pokošena trava spremna za
spaljivanje
ali plama neće biti
ne
dimom katakombe sleteću u zaborav
ni pas neće zalajati
av
ništa
niko
ni
tama jama dim

33

ribe su letele kroz oblake
slikajući
galebova krila
ne čudite se
Eho je
bog bogova
njihovih stihova

34

vrisnula sam kō Sunce u ponoć
i mravi su se brzo okupili
širili su odjek moje strave...
...od kišne gliste do pepela...
oči su mi pobile do prokopa zemlje
tu je niklo na stotine istih
videla sam podzemne odaje
i čula šta sa sobom pričam
bilo je tako tužno
tako preopširno
da sam se uplašila preglasne samoće
na kraju zapaših usta bolom
pogled slepih kapkom mrtve ptice
stiže jeza
zaveja me
i
poče
operu po svome

35

neko izgovara
proleće
kapi u nizu ponavljaju
pridružuju se najsitnije
pahulje
vrapčić raširi krila i s krova
slete
na skoro sveli cvet
nikad ne zaboravljam da treba nešto dodati
nikad TO
ali hladno mi je
hladno
kamenčić sam u bubregu

36

nedostaje mi sve što
ne vidim i ne čujem
i sve što ne osećam
nedostaje mi
a slepa sam
i gluva
sasvim sam bez osećaja
nedostaje mi iznenadna čioda u
preumornim zenicama
koje mi nedostaju
koje?

37

svake noći svake svake
zazvoni odluka na
mojim vratima
pružim jednu nogu
pružim drugu
one odbiju da se odazovu
pogledam u ruke
jagodice su mastiljave
baš ih briga za uzbunu
o
telo moje
zar ti je svejedno što te moram
napustiti?
noć odluke nije bitna
presudan je dan koji je smenjuje
nepomične udove
pakuje i smešta
u buket karanfila da bi se ugledali
zeleno
i crveno
ima razloga da postane
seme koje hoda
hoda

38

postoji smrt
rekao je
ali smrt u životu
pokušaj da zaobiđeš
zaobilazim je
idem prečicama
daleko od vlage
igram se preskakalica
zaletim se po uputstvu
oprezno skočim i
pravo na nju
padnem
glupih li saveta dragog poetomana
upokojenog zbog bežanja od bye life

kakve li opsesije!

39

ne
nisam tužna
on mi se smeši
i kada pomislim
nema ga više
iznikne opet
i ponovi sve
hrabreći mene
sebi od srca
ono što niko ne bi da zna
to mnogo boli
peče i struže
ali je moj
jutarnji dnevni i ponoćni
osećaj da si

najodgovorniji
hteo-ne hteo jedinstven si

ćuti i živi
čudo nad čudima

zvezdi ćeš biti legokica

40

dođe do mene
zaobiđe me
dođem do nje
zaobiđem je
trava je rasla i još bi
još
ali
zaobiđe je

s neba
i
s podneblja
snevačeva melanholija

41

ako se ne probudim
znači da mi san prija
mnogo više od novina
kojima sam se pokrila
jer
čitala sam danima
i noćima, noćima
pa udahizdahom slova samlela i
tankom niti koja spasava svet od ludila
isplela pokrivač boje poetike
ars

a u boji čega bih
inače?
čega,
l(j)udi?

42

ako bih neprekidno motrila na
reč / poruku/ ideju
ako bih s prekidima okretala
stranu
šta bih sa
sobom ?

da li bi mi srce okrenulo leđa?

splet nerava
da li bi postao raznizano klupko?
pametna nisam

a i da jesam
ovako nešto ne bih preduzela

filozofija
i
ja
grizemo uže aortnoga tkiva

vrlo sam srećna znači da sam živa?
nada mnom peva idilična
iva
logiko van kognitivnog ega!
njime sam ispunjena
lična antologija

antidepresivna maybe
be or not ....to be

43

bilo bi divno da sam lasta
latica ruže
padalica
bilo bi
stvarno je čudno što nisam to
a ima puno razloga
da jesam
ima
nebo me gleda sa svih strana
posipa nečim tečnim
i zlatnim
nebo
možda sam lasta?
latica ruže?
zvezda u padu?
ne sumnjam više

nebo razmatra i dugo piše
kad razlistam oblak pročitacu
sve
ove noći moli me

44

šta znači reč o čoveku
koga su moljci nagrizli, šta?
jednoga pamtim po koincidenciji
7.8. je dan mog rođenja i njegove smrti....
pa, šta?
ne razumem
ni vi takođe
ne pominjite ga
ni njegovu suprugu
ja moram zbog ružnog i
beskrajnog sna
prigovara joj zbog srozanih čarapa
zbog sala koje joj šeta bokovima
smradu jeftinih cigareta
a nekad je bio njen dragi poeta
vitak
i otmen
kraljević lepotan
i ona princeza na balu pod maskom
sreli su se
pretpostavljam
tvrdim
nema mu druge no za oproštaj

da moli
ezoterični miris magle rekvijema
pokopa "bol i sudbinu ljubavnicu" / jer
šta znači reč o poeti koga su
razneli
i vuci, i jauci,

ništa
sumrak genija...noćna mora...oh...dosta
Blok
Dvanaestorica i
miokard

45

ušao je lekar i izašao
ušao je drugi a bog zna koji
za njima i fiktivni
pa nepostojeći

pružio mu pogled ili saučešće

sneg je padao
i nebo, i nebo
a on

razmišljao je o filozofiji

vetar, onaj tako jak, nije hteo zaustaviti vreme
stiglo mu je nevreme tačno oko ponoći
ha! to nije analizirao
to nije očekivao
diplome i nagrade
za neosenzacionalizam
kopije su biografije
spuštene u
laku ilovaču
ili lomaču
eadem omnia
a ja a ja jaaa

46

nisam ni slutila
nikad ni usnila
da je let u visine
onaj najdakekomet
niji
moguć

al'

otkad sam sama
očaj očajanja
svaki treptaj lista
svaki ubod trna
uzdiže me više od zenita vida

dubina tog podviga prodire u mene
i iz ove duše kreće Ikar Pegaz
do samih nebesa !
dotakosmo Sunce !

ni slutila nisam
da je jama kosmos
poetskih
dimenzija

47

Sunce je peklo kao svake
zime
kiša je preplavila Saharu i
Gobi
grom se uplašio ratobornih ob
laka
mravi su sletali - griz
li hitra krila
a ja
sve posmatrala vlastitim očima
njima
trima
i
kljunom zapisivala
poemu
rekvijema

hvala

48

otvorio je prozor jauku i pustio ga kao
beloglavog supa
sup je izlegao krikove
koji su se uvlačili goli
u njegove žile
lešinar do lešinara
kidao mu arterije i aortu

okno je lelujalo
ili rasparana zavesa
podsmešljivo mahala
kratkim repnim perima

i on je zagroktao
i šištao
iako je plivao u krvi
koloniji lešinara
iako je ruku stavio na grudi
druga mu je pala

kao polomljeno veslo

sidra nema da ukotvi bol
stihija je
stihija
osećam i ja

49

budim se rano
ili sviće kasno
i rano zaspim
ili suton hita

znam ko sam ja
baš ta i ta
a vremenu više
ne poznajem lice

mrko svetlo sivoplavo modro

okrećem list
i pesmu na listu
umorna sam od razmatranja
stavljam tačku ispod

zvezdu vi
dim
možda spava(mo)žda
e
svog mi je dosta

budim se ra
no...ili...
tač...ka!sno(sviće)...TAČ KA!

50

tada sam bila
usredsređena
zaista
sasvim usmerena
na njen ten
pad kapaka
i rukû
i ruku
mislila sam shvatam
ali nisam
nikako
nekoliko kapi...
par uzdaha...
to je sve
što je na kraju proisteklo
ne iz nje
ne!
iz mene...
ipak
polako naslućujem

značenje termina
... pojma
.... i logike
"život"
ispisuje izdah
zadnji jedinstveni
ne vredi se ranije na to usmeriti
majko, je l' da?
(zemlja se njiše ne odgovaraj, molim te!)

51

ne tumačite moje suze kao tugu
radujem se što još uvek teku
bunar želja ispunjavam

scenario je opsežan
moje srce bije
u ritmu kiše
pred zavesom izretbarenog zida
kraj postavljene piljarnice s lepo naredanim lukom
pred facama kolega čiji monolozi traju
pod svojom rukom kojoj pružam drugu
pred freskom postojanja koje stvarno i postoji

draga mi je ova iluzija iluzije
drage su mi svečanost horai
moja svest pridružuje se podsvestima

i kada režiser kaže "kraj"
izvući ću krila iz odore
poleteću visoko
najviše
... gde prestaju osećanja
odakle sam pala ni iz čega
gde ću biti ono što i nisam
tamo je sreća sveća
tamo je radost post

ostalo je jasno
no?

52

mnogorečita nisam
ali
"tražim nove izražajne mogućnosti za iskazivanje poetskih
stanja"
podignem prst
i
to je jasna poema
1
hej
vi
2
nebo nebo
3
leptir!
psssssst
4
dosta mi je
toga
5
da
i toga
6
dosta svega
7
ne prilazite
8
okidač
9
ovim ću prstom kucati o pokrov

10

404

ne
ne želim nazad
njime ću
pisati
po(st)eziju(mortem)

11

lako savijen prst
lako postignuTO

12

TO...je sve

53

pobegla sam iz postelje
spavaćice
iz epiderma
a opet bila ista
uspavana , opijena
trokrila(s)ta lasta
raspeta (bez milosti)
dogorela (krvlju prelivena, mislila sam)
kao svaka voćka
nedozrela, a opala
i
u zemlji
koščica
pored moga srca
sanja
letnju noć, nadu, mladost, mladost
TO

THE REST OF 2.

THE END

Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

ADAMOVIĆ, Marina, 1962-
THE REST OF 2. : lirika / Marina
Adamović. - Београд : Nova
Poetika, 2013 (elektronska knjiga-
onlinebook). - 407 str. ; 21 cm

Тираж неограничен - ONLINEBOOK.

ISBN 978-86-6317
ONLINEBOOK-Nova POETIKA-2013-002